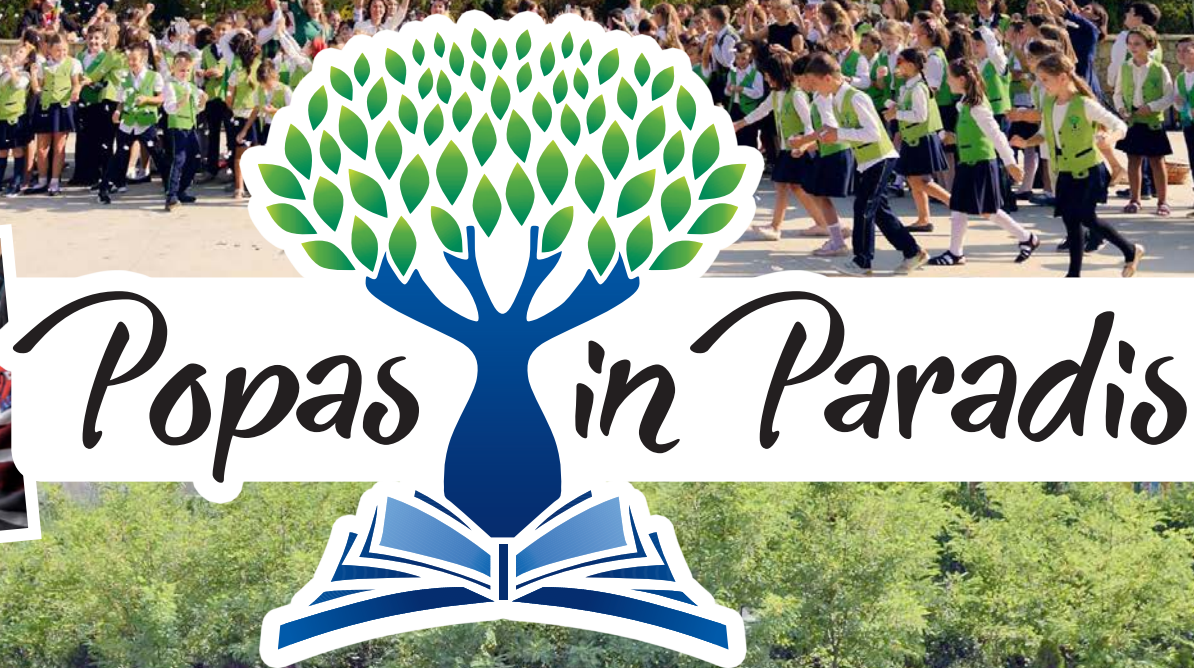

AUTORIZATĂ CAMBRIDGE

2017-2018

Mesajul managerului	3
Imnul Paradis	4
Made In Paris	5
Grupa mica Licuricii	5
Grupa mijlocie Strumfii	6
Grupa mare Buburuzele	7
Grupa mare Fluturasii	8
Clasa pregatitoare	10
Clasa I A	12
Clasa I B	16
Clasa I C	18
Clasa a II-a	21
Clasa a III-a	25
Clasa a IV-a	28
Clasa a V-a	31
Clasa a VI-a	36
Clasa a VII-a	39
Clasa a VIII-a	44
Scriitorii din Paradis / Paradise writers	46
Learning by doing	55
Concursul International de creatie „Basmele Reginei Maria”	55
Global Money Week	56
Paradis bands and friends	57
Redescopera lasul, editia a V-a	59
Vizita Altetei Sale Regale Principele Radu al Romaniei	61
Tabara de ski „Paradis,”	62
Expozitie de pictura „Zefir de apa si vis”	63
In lumea stiintelor	64
Lecturi grafice	64
Criptosistemul Caesar	66
Raportul de aur	67
Festivalul interactiv de stiinta „Nikola Tesla”	68
Dimond dust by Paradis	71

Când am fondat Paradis Cambridge School, în 2005, aveam deja mulți ani de experiență didactică și managerială și simțeam de multă vreme nevoia unei schimbări în sistemul educațional.

Nevoia a devenit acută în momentul în care am devenit mamă și am înțeles cât de importantă este educația personalizată care pune în centrul ei copilul ca întreg, preocupându-se în mod constant de fericirea, motivația și formarea armonioasă a personalității acestuia.

Îmi doream de foarte mult timp o școală în care elevii mei să învețe nu doar definiții și concepte, nu doar cum să treacă teste și examene, nu doar cum să îndeplinească bareme impuse și să adune diplome fără un scop bine definit.

Îmi doream o școală la care copiii să vină cu bucurie, o școală care să hrănească gândirea critică și laterală, imaginația, autonomia, creativitatea și puterea de găsire a Sinelui.

Astăzi, mă bucur nu doar pentru că sunt directorul educațional al unei școli care îndeplinește toate aceste condiții, ci și pentru faptul că am alături o echipă de profesioniști, de oameni născuți parcă pentru a aduce zâmbet, culoare și mirare pe chipurile și în sufletele copiilor din Școala Paradis. Astăzi, am încredere în educația pe care o primesc elevii și copiii mei.

Oana Mhaela ALBU

Strofa I

Crescuți în dragoste de datini
Suflet, credințe strămoșești
Vom duce peste tot în lume
Valori, tradiții românești.

Strofa a II-a

Dragostea, grija, prețuirea
Ne fac puternici, pui de lei
Ambasadori ai României
Din lașii cu parfum de tei.

Refren:

Paradis, Paradis
Școala noastră e de vis
Paradis, Paradis
Drumul către viață l-ai deschis

Strofa a III-a

O școală cum nu este alta
În suflet s-o purtăm mereu
În Universul verde-albastru
Copacul Paradis sunt eu.

Strofa a IV-a

Pe frunte port cununi de stele
Cunoașterea e țelul meu
Să fiu mai bun pe zi ce trece
Voi reuși de-acum, nu-i greu!

Refren:

Paradis, Paradis
Școala noastră e de vis
Paradis, Paradis
Drumul către viață l-ai deschis

GRUPA MICĂ LICURICII

Profesor învățământ preșcolar Maria-Alexandra IORDACHE

Serbare dedicată mamelor

Magie și culoare, voie bună și mișcare. Pe ritmuri de vals, am dansat și am chemat-o pe Zâna Primăvară să ne încante cu ale sale culori minunate. Și cum fiecare început de primăvară este pecetluit cu o zi importantă- ziua mamei-, pentru Licuricii grupei mici, serbarea dedicată mamelor a reprezentat startul unei expediții în grădina multicoloră.

În lumea poveștilor

Nu de multe ori suntem îndemnați să ascultăm povești; însă cele mai frumoase povești sunt acelea care ne învață ce e frumos pe pământ. Nouă ne plac poveștile cu prinți și prințese, cu animale și personaje fantastice și cu zmei fioroși care se transformă în iepurași drăgălași. Pofțiți alături de noi în minunata lume a poveștilor, pe tărâmul Paradis.

GRUPA MILOCIE ȘTRUMFII

Portul popular reprezintă una dintre cele mai importante forme de cultură ale unui popor.

Grupa mijlocie "Ștrumfii"
Ed. Georgiana COSTACHE

GRUPA MARE BUBURUZELE

GRUPA MARE FLUTURASII

20.11.2017

Activitate realizată
sub îndrumarea doamnei
profesor de limba engleză
Maria Alexandra IORDACHE

Pentru că: „Recunoștința este cea mai delicată floare
care răsară în sufletul nostru” (Henry Ward Beecher),
Fluturașii grupei mari au învățat astăzi să planteze
sămânța acestei flori în inimile lor micuțe.

17.11.2017

“Matematica este limbajul
Universului. Așa că cu cât
știi să rezolvi mai multe pro-
bleme, cu atât poți conversa
mai mult cu cosmosul.”
Neil deGrasse TYSON

Lecție susținută
în cadrul Cercului
Pedagogic cu
tema “Universul”,
grupa mare Fluturașii
ed. **Maria-Gabriela
NECULA**

GRUPA MARE FLUTURASI

29.09.2017

Borcanele stau alinate pe masă în aşteptarea murăturilor. Gogonele se vor întâlni, într-un party sărat şi acru, cu varza, cu ardeii şi morcovii, ţelina şi sfecla roşie rezultând un deliciu culinar. Mănuţele pricepute ale Fluturaşilor au umplut astăzi, camera toamnei.

ed. Maria-Gabriela
NECULA

24.01.2018

Hora-ncingeţi fraţi
români. Orişicând
aici stăpâni,
grupa "Fluturaşilor"

CLASA PREGATITOARE

CALATORIE PRIN UNIVERS

Împreună am urcat într-o navă spațială imaginară, care ne-a purtat prin Univers. O navă spațială cu totul specială, pentru că instrumentele de la bordul ei ne-au ajutat să vedem ceea ce ochii noștri nu reușesc să vadă.

ATELIERUL IEPURASULUI

La această activitate am avut prilejul de a atinge cele mai înalte culmi ale emoțiilor prin pictarea unor minunate icoane, pe care copiii de la clasa pregătitoare le-au realizat cu iubire, emoție și dedicare.

Cine poate fi mai cald și mai iubitor decât bunicul și bunica, care ne-au ajutat să aflăm tainele anotimpului toamnei și să descoperim bogățiile ei? Copiii de la clasa pregătitoare au reușit, cu ajutorul bunicilor, să afle care este rețeta mustului și au descoperit o povestea de vis pe brațele lor.

Prof. Înv. Primar – **Andreea LUCIU**

CLASA 1 A

Totul începe cu „A fost odată”... A fost odată ca niciodată... A fost o dimineață aurie de toamnă. Pe când razele de soare sunau deșteptarea unei noi zile, o mulțime de copii păseau cu emoție în sufletele spre continuarea poveștii creionate în Paradis, în clasa pregătitoare.

Și, așa cum ne așteptam, jocul Cunoașterii continuă, iar bagajul de cunoștințe se îmbogățește.

BUCURIE

ÎNCÂNTARE

CUNOAȘTERE

ÎNCREDERE

SATISFAȚIE

INTERES

Se spune ca pentru mamă copilul este ultima păpușă,
în timp ce pentru bunici nepoții sunt adevărații copii.
Nu putea lipsi din povestea noastră vocea blandă a bunicilor.

CLASA 1 A

Și pentru a contura o poveste încununată de succes am adăugat:

PRIETENIE

DĂRUIRE

EMPATIE

RESPECT

ZÂMBET ȘI
CULOARE

IUBIRE

Poate că ar fi fost bine să numărăm câte creioane s-au tocit, câte vârfuri s-au rupt, de câte ori ne-am suparat cand literele nu ieșit drepte. Dar ce trudă frumoasă! Măinile și sufletele noastre au muncit așa cum și micile albinuțe trudesesc pentru dulcea lor miere. Ne-am întâlnit în pragul fiecărei dimineți, fie mai veseli, fie mai triști, cu bucuriile și cu supărările noastre. Și câte dimineți minunate vor mai fi! Încet, încet, am format noi toți, copii și părinți, o familie numeroasă !

CLASA 1 B

Am ales o carte cu mare potențial de aventură și iată-ne pe urmele unui navigator cu renume: Cristofor Columb. Am pornit pas cu pas și am descoperit evenimentele și momentele importante din viața marelui navigator.

Cine a fost Leonardo da Vinci?

Mânuțe pricepute

Pentru Festivalul de Științe am pregătit cu multă atenție multe experimente care se pot face și acasă, cu materiale ușor de procurat.

Experimentele chimice au făcut senzație, iar cele fizice au depășit așteptările tuturor. "Cireșa de pe tort" a fost camera lui Ames, o cameră special distorsionată astfel încât să creeze o iluzie optică.

După muncă...
distracție pe merit!

CLASA 1 C

Începutul clasei I ne-a surprins aventurați în zona Munților Bucegi. Pornind pe urmele familiei regale, am pososit în Sinaia, la Castelul Peleş, unde ne-am bucurat de frumusețea și grandoarea acestuia. Continuând pe aceiași pași, am vizitat Mănăstirea Regală și am adâncit traista cu istoria monarhală. Încântați am fost și de Muzeul de trenulețe din Sinaia, ce cuprinde o lume fascinantă în miniatură. Bineînțeles, cum nu există excursie fără drumeții, clasa I C, a urcat către Babele și Sfinxul, cu telecabina, ca mai apoi să parcurgă drumul la pas. Senzația de măreție transmisă de proximitatea Sfinxului a fost incredibilă! Ne-am simțit în vârful lumii, mândri de frumusețea care ne înconjura- amintiri pe care le-am povestit cu drag când am ajuns acasă!

Serbările toamnei

Brumărel a fost luna în care copiii de la clasa I C, împreună cu bunicii s-au implicat într-o activitate ce a avut ca centru de interes tradiția. Îmbrățișând portul popular, copiii au cântat, au povestit cu și despre bunici și au ascultat istorioarele acestora despre vremea de altădată. Sub mi-reasma și aroma merelor proaspăt coapte, s-au realizat păpuși din pănuși, sporul casei și s-au zdrobit strugurii, rezultând cel mai bun must.

Halloween

Și anul acesta Vraji și-a făcut apariția la noi, în Paradis, copiii bucurându-se de parada costumelor și de activitățile practice. Lucrările preferate au fost, du pă cum le-au intitulat copiii, dovre-felinearele.

CLASA 1 C

Ziua Recunoștinței

Ziua Recunoștinței, a devenit o activitate-tradiție, în care copiii și părinții trăiesc momente emoționante împreună. Sub simbolul lumânării aprinse, prin cuvinte, îmbrățișări, și uneori chiar lacrimi, copiii dăruiesc recunoștință, mulțumire și apreciere. Pe lângă recunoștința față de cei dragi, Tradiționala sărbătoare de Thanksgiving, cuprinde și aprecierea pentru recolta bogată din acel an. În acest sens, copiii au pus murături, au făcut compot, dulceată și au organizat un Târg al toamnei, unde părinții au putut degusta produsele realizate, doar licitându-le.

Serbare de Crăciun

Iarna este anotimpul cel mai așteptat de copii deoarece aduce fericire, magie și speranță în suflete, iar în case căldură, liniște și bucurie. Ei trăiesc din plin magia iernii. Zâna albă le dezvăluie povestea ei, fulgii zboară și îi poartă spre meleaguri fermecătoare și florile de gheață îi îndeamnă la visare. Visul devine realitate și se țese sub ochii lor pânza poveștilor.

Povestea spusă de clasa I C anul acesta, în cadrul serbărilor de Crăciun, a fost despre magia dansului. Amintind de dansurile tradiționale de iarnă, au pus în scenă Dansul Caprei, ca mai apoi să transmită nostalgie, printr-un dans modern emoționant.

CLASA 1 C

Anul acesta, clasele I au fost protagoniștii unei activități dedicate "poetului-nepereche", la 168 de ani de la nașterea sa. Activitatea s-a desfășurat sub formă de concurs, ei demonstrând cunoștințele despre marele poet, răspunzând la diferite întrebări, recitând versuri și intonând romaneț eminesciene.

Bine ai venit, Primăvară!

Primăvara! O așteptăm cu bucurie și nerăbdare, de fiecare dată, și suntem atât de surprinși de fiecare florică sau pom înflorit care ne iese în cale! Vorba poetului: "ah, de ce n-am zece vieți, să te cânt natură!". Pornind de la această bucurie și continuând cu cea adusă de Ziua mamei, copiii au pregătit în cadrul spectacolului închinat acestor două sărbători, momente vesele, dinamice, dar și sensibile și emoționante. S-au transformat în mici actori, punând în scenă o variantă adaptată, haioasă și jucăușă, a poveștii Hansel și Gretel, urmând să interpreteze rolul unor dansatori de vals, încântând în nuanțe de albastru cu Dansul Ploii. Ultimul moment a fost dedicat mamicilor, acestea fiind încununate cu cele mai frumoase flori.

Pădurea Paradis!

Clasa I C a răspuns afirmativ la inițiativa plantării Pădurii Paradis, plecând de la premisa Astăzi plantăm un copac, mâine vom respira un aer mai curat. Activitatea a avut ca scop responsabilizarea în recrearea unei lumi în care natura să-și regăsească locul binemeritat.

CLASA A II A

Isteți, harnici, încrezători
Frumoși, modești și iubitori
Veseli și zâmbitori ca roua
Suntem chiar noi –
Clasa a II-a!

Cum zboară puful unei păpădii,
așa a zburat pentru noi timpul în clasa a II-a.
Chiar dacă a trecut ca o clipă, timpul a fost
bun și generos cu noi. Ne-a îngăduit să desco-
perim, atâtea noi taine ale matematicii prin joc,
să zburăm printre calcule și probleme de logi-
că pe care le îndrăgim atât de mult, să facem
cunoștință cu atâtea personaje extraordinare
din lumea cărților pe care le iubim, încât nu
putem încheia anul decât spunându-i

„MULȚUMESC!”

Up to ten!

Energia primei zile din
anul de diamant ne însoțește încă.
Bucuria și emoția fiecărui început
ne vor rămâne în suflet totdeauna!

CLASA A II-A

Octombrie ne-a găsit
mai voioși ca nicio-
dată și ne-a a dus în
dar o frumoasă
aventură pe mele-
guri eminesciene.

Dacă ziua bună se cunoaște de dimineată,
anul rodnic se cunoaște din septembrie!
Să pregătim cămara pentru iarnă este
deja tradiție la noi, în Paradis.

În noiembrie am avut oaspeți
dragi la ore – ne-au fost alături
părinții și ne-am bucurat de pro-
vocări extraordinare aduse în dar
de bunul nostru prieten MUP.

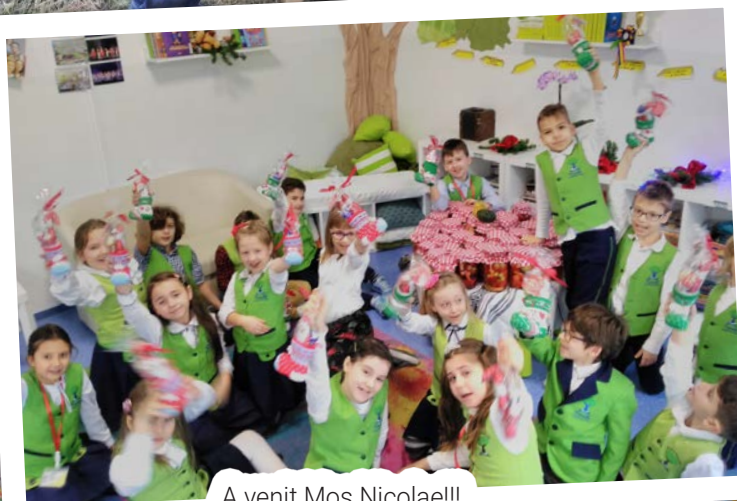

CLASA A II-A

Iubim natura și
o protejăm!

Dacă-ați ști cum s-a speriat elefantul de la Muzeul iluziilor

A venit Moș Nicolae!!!

Ce amintire neprețuită a lăsat în sufletul nostru
Atelierul de Crăciun la care i-am avut invitați
pe bunici! Cu multă dragoste, pentru tine,
MAMA!

Magic Christmas în Paradis!

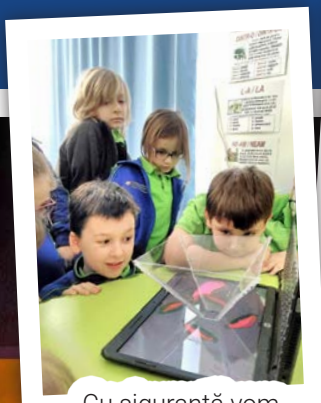
CLASA A II-A

The joy of dancing

Cu siguranță vom
fi inventatori!

Spinner matematic!

Actori la „datorie”

În ritm de Bollywood

CLASA A III-A

La început de gerar , ne-am gândit să ne facem propriul stand cu limonadă, exact ca eroii din cartea Războiul limonadei citită la ora de lectură. Dana ne-a ascultat și ne-a spus ca ne va ajuta pentru că e o idee minunată. Când am fost întrebați ce vom face cu banii, am spus ca îi vom dona unor copii bolnavi de cancer. Un băiat din clasă, Mihai, a spus că a citit o scrisoare emoționată din care a aflat cât de important este ca acești copii să aibă un spital bine dotat și ar trebui să se doneze o parte din bani și acolo. Noi am început să ne punem pe hârtie ideile pentru stand și să scriem un mesaj despre ce înseamnă viața în semn de mulțumire pentru cei care vor dona.

A sosit și marea zi. Standul a început să funcționeze. Limonada era vândută cu 5 lei, iar banii strânși de la limonadă erau pentru David. Dacă doreai să ajuți și mai mult, puteai să cumperi o caramidă pentru spitalul unde se vor trata mulți copii care doresc să primească o nouă șansă, să se nască din nou și să se bucure de acest dar numit viață.

Finalul zilei a fost glorios. Au vândut toată limonada, iar spitalul nu mai era o simplă schiță în creion. Începuse să prindă viață cu ajutorul celor ce și-au scris numele pe cărămizi.

Nemuritorii nu se vor opri aici. Mereu vor încerca să ajute, să dăruiască iubire, să sprijine și să încerce să îndulcească fiecare clipă pentru că dacă viața îți dă lămâi, tu trebuie să faci o limonadă.

CLASA A III-A

Mesajul de mulțumire
pentru cei care au
donat și puteți găsi în
rândurile de mai jos:

Dragul meu Dăruitor,

Viața ...este un dar pe care toți îl avem,
dar oare știm să ne bucurăm de el ?

Bucuria de a trăi nu înseamnă realizări mărețe,
ci este ceea ce vedem și simțim în micile lucruri
din jurul nostru. Viața înseamnă să poți vorbi cu cei
din jurul tău, să te poți plimba pe străzi și să te bucuri
de tot ce te înconjoară, să te poți juca cu mingea
în parc, să poți simți miresma florilor și să poți
fi alături de cei dragi atunci când au nevoie.

În jurul nostru sunt mereu oameni care nu apreciază
acest dar, în același timp printre noi sunt oameni care
nu se pot bucura în întregime de fericirile mărunte
din fiecare zi. Aceștia sunt copiii bolnavi de cancer.

Vă rugăm să donați bănuți și să puneți
prima cărămidă în construirea unui spital
în care vor fi tratați acești copii!

Dacă dăruieți, veți fi răsplătiți atunci
când nu vă așteptați pentru că viața este
magică și mereu ne ia prin surprindere.

Cu prețuire și iubire,
Nemuritorii, Paradis

CLASA A III-A

Noi am înțeles că trebuie să ne bucurăm în fiecare zi de tot ce ne-a dăruit viața și să fim recunoscători. Lăsăm fotografiile să vorbească, iar voi cititorii ...să puneți în practică.

CLASA A IV-A

În cadrul orelor de Limbă și literatură română, am vorbit despre însușirile morale și fizice ale persoanelor, abordând o metodă ludică și practică; omuleți confecționați din hârtie colorată.

În cadrul ediției de anul acesta al Festivalului Științei, prichindeii clasei a IV- a au realizat o serie de lucrări interesante, ce au stârnit curiozitatea și interesul invitațiilor.

Realizarea periscopului ne-a inspirat să confecționăm un submarin imens din carton. În timp ce lucram, ne răsună în minte celebra melodie Yellow Submarine, a celor de la Beatles. În scurt timp, am compus împreună imnul propriului nostru submarin:

**Clasa a IV-a iar s-a adunat
Submarinul am confecționat,
Periscopul în vârf am adăugat,
Spre cunoaștere am plecat.**

Celelalte lucrări realizate au îmbinat în mod armonios, elemente de chimie, fizică și biologie. Astfel, la standul nostru s-au putut vedea : Oglinda infinitului, Mâna robosco-pică din carton, Slime, Mina de cristale, Vulcan, Superbule de săpun și Compoziția sângelui.

CLASA A IV-A

În fiecare an ne gândim cu emoție la noi surprize pe care le putem pregăti pentru dragile noastre mame. Anul acesta am hotărât să le declarăm dragostea noastră nu doar în limbile cunoscute, română, engleză și germană, ci și în alte treisprezece limbi necunoscute nouă. Declarația noastră de iubire a fost completată cu ajutorul unui cântec dedicat lor, transmis sub forma unui videoclip surpriză.

Sărbătoarea magică a Crăciunului, ne-a învățat cum să devenim adevărați îngeri păzitori pentru colegi. Pe lângă grija pe care copiii și-au purtat-o unul altuia, ei și-au confecționat mici cadouri, pe care și le-au oferit în cadrul serbării.

Atelierele de lucru și Târgul de Crăciun ne-au transformat în îngeri păzitori și pentru copiii bolnavi, din secția de oncologie a Spitalului de copii Sfânta Maria. Aici au fost donați banii strânși în urma vânzării decorațiunilor confecționate în clasă.

CLASA A IV-A

The black and cold sea
Is rough and noisy
A whole world with boats

Bucuriile iernii

Un nou început
Un nou început de poveste
la Paradis se așterne sub
pași timizi în drumul spre cu-
noaștere, dăruire, creativitate,
pasiune și strălucire.

CLASA A V-A

MADE IN PARADIS

La pas prin Iași – Proiectul Redescoperă Iașul

Cu seriozitate, mândrie și emoție am prezentat obiectivele frumoase ale Iașului, pornind la pas de la Bojdeuca lui Ion Creangă, cu opriri la Vila Sonet, Teatrul Național "Vasile Alecsandri", Palatul Culturii și Muzeul Unirii, testându-ne apoi ecoul în Sala Pașilor Pierduți, poposind la umbra Teiului lui Eminescu și admirând florile de toamnă din Grădina Botanică – o adevărată terapie pentru suflet.

CLASA A V-A

Prețuim recunoștința

Suntem recunoscători și le mulțumim tuturor celor ce ne ghidează pentru bunătatea și prețuirea pe care ne-o arată.

Vernisajul „Zefir de apă și vis

CLASA A V-A

„There may be a great fire in our hearts, yet no one ever comes to warm himself at it, and the passers-by see only a wisp of smoke.”

Vincent van Gogh

Învățăm și ne distrăm

- pornim într-o aventură plină de mister, în căutarea indiciilor, în rezolvarea jocurilor, în dezlegarea codurilor până la reușita finală – cheia de evadare

- petrecem în pijamale

- citim la o cană cu ceai – Book Club

Escape Room

„Nikola Tesla a plecat într-o călătorie în jurul lumii în căutarea unor noi idei. În expediția sa a inventat valva și acum strănepoții lui, din joacă, au ascuns-o în această clasă. Dacă nu aveți ce face îndreptați-vă spre ușă și observați cât de repede crește iarba.”

CLASA A V-A

Book Club and English Projects

We read, we wrote
and travelled a lot;
We even created our
own different world
Full of books, tea and sweets
And stories and poems –
What a treat!

Dream

If I had wings
I would follow my dreams
I will learn to fly
to reach the sky.

I would go in the sky
By the colourful lullaby
And swim in the clouds
Near the birds that are loud.

Anastasia Luca

The Hero

He wears glasses
and is very curious
Sometimes, he is furious
But only when his friends
are in danger
We saw him saving
Hermione Granger.

He is a good friend and fair
Always making with Ron
a fantastic pair
He's fearless and brave
Fighting Voldemort
with his wand wave.

He is protected by a deer
When Dementors are here
I can say he has fame.
Do you know his name?

Rianna Mosneagu

Lily flowers

Lily flowers have
diamond petals
Which perfume and
shine our day
And you feel that it's
again Saturday.
Like people's heart
Flowers are happy,
Flowers are smart.

Flowers are sad
But they always
Perfume our day
And make us stay!

**Daria Neamtu and
Maria Vittoria Zanini**

CLASA A V-A

Săniuș și multe zâmbete

După un semestru inovativ
am pornit într-o aventură
montană binemeritată în tabăra
de schi de la Vatra Dornei.

Timpul, iată, a trecut!
Și noi repede am crescut,
Mai harnici și mai voioși
Clasa a VI-a, venim bucueroși!

CLASA A VI-A

Și în forță am început
Descoperind al nostru trecut.
De la Iași la București
Unde curcubeie întâlnești
Pe aripa lor în zbor
A-nvăța - e așa ușor!

Și am mers îmbrăcați în frac
La Conu Iancu în prag.

CLASA A VI-A

La engleză am tot lucrat
Cu reclame ne-am distrat,
Chiar orașe am vizitat
Într-un amplu tur ghidat.

La Milano, Barcelona am fost
O, ce city break frumos!
La Public Speaking ne-am oprit
Unde premii am dobândit.
Cu discursuri fel de fel,
cu opinii avizate,
Cu idei argumentate,
Unii foarte emoționați
Au fost printre premianți

Școală Cambridge suntem noi
Dar și germană vorbim în toi
Ziua Națională am sărbătorit
Cu turta dulce ne-am îndulcit.

În povestea lui Dickens am devenit eroi
De Crăciun binele a triumfat la noi
Și la bătrânii noștri ne-am gândit
Să le încălzim inima cu un colind.

CLASA A VI-A

Și-am vrut să le amintim
Ca noi chiar îi îndrăgim
Și-ncercăm din când în când
Să le mai surădă-un gând

În ianuarie ne-am întrecut
Cine pe Eminescu l-a recunoscut
Și în tabără am fost
Am schiat, dar cu folos
Printre mate și română
Olimpici și împreună!

La-nceput de primăvară
În povești ne-am transpus iară
Și Pygmalion s-a jucat
La scenă deschisă aplaudat.

Tot în prag de primăvară
Am avut oaspeți de seama
Un poștas am sfătuit
Om de știință a devenit!

Și-am anticipat așa
Festivalul Nikola Tesla
Pentru care am cercetat,
Și-am tot experimentat,
Standul ni l-am pregătit
Oameni de legendă am întâlnit.

CLASA A VII-A

Mânați în luptă de „doamna de română”, noi, elevii clasei a VII-a, am făcut o tradiție din a ne prezenta prin intermediul unei specii literare. Dacă anul trecut am poposit într-un basm, anul acesta, mai înțelepți și mai critici, avem un scop moralizator. Mult am stat și ne-am gândit la analogii și personificări, la multe proiecte inovative am pus umărul până am reușit să ne punem de acord încă o dată și definitiv...că nici o zi cu noi nu are voie să nu fie o aventură!

Suntem diferiți, suntem hotărâți,
suntem gălăgioși și suntem uniți!
Suntem o echipă!
Suntem noi, clasa a VII-a!

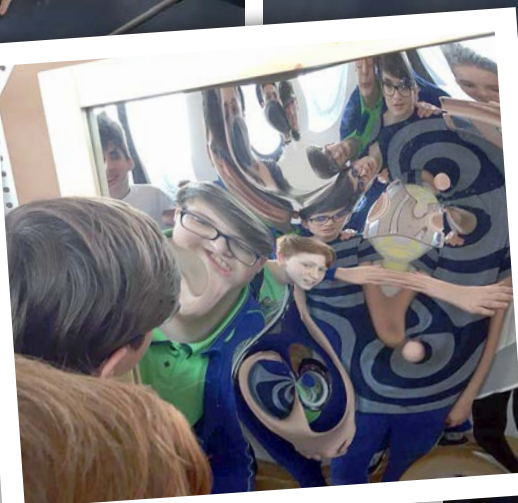
Fabula clasei a șaptea

Au încercat cum multe altele,
Multe alte-au încercat
Să prindă glas și dobitoacele
Când se lasă de-nserat.
Cum câți oameni și năravuri,
Cum câte vieți iaca și glasuri,
Dar totuși dobitoacă mută
E mai bună decât gura rea și multă.

Cum pamântului bun puțină apă-i dai
Iaca la mintea crează-i dai de unde n-ai.

Dar când ochi-și închide
și buzele-și deschide
Iaca dai de omu' „bun”
scoțând cuvinte.
Mi se pare chiar firesc
Poate-aproape omenesc
Să se-adune toate neamuri
Câte-or fi pe lunci și dealuri.

Când e vorba de jivine
Așa ca voi și-așa ca mine,
Se adună iară toți la sfat
Când leul vrea să se facă-mparat.
În frunte vin agale și subtil,
Tigrul și lupoanca privindu-se ostil.
Nu le pasa lor de leul neinvitat
Ei se ceartă pe o bucată de vânat.

CLASA A VI-A

Lupoicăi i se spune Ecaterina ascuțită
La minte și la colți, la gând și la faptă
Pe tigrul-i strigă David, cică,
lute-n gând și poartă pică.
Ba în sus și ba în jos
David tigrul se-agita,
Căci lupoica să îl zgândăre
Nicodată nu ezita.

Lasându-l să își vadă de certat
Ursul și greierele îndată
s-au pus pe cântat.

Eu, personal, ce să zic
Amiciția dintre urs și greiere
e cam forțată un pic.

Ba se ceartă, ba se-mpacă,
Ba iar dau cu băta-n baltă
Chiar acum se iau la harță
Nu dau cărțile pe față.

Cum nu vând pielea ursului
înainte de-a-l ucide
Văd că amicul său

în glumă chiar o vinde

Alexis, ursul, căci așa-l el numit
Îndată-i dă una greierului nepotolit.

Greierele Rareș cântă din zori până-n amiază
Dar nimic nu face, că-i lenea de pază.

Cel mai bun lăutar
S-a luat la vorba cu ursul hoinar.

Vai! Și-acum îmi pun mâinile-n cap
Dar mă pufnește râsul neîncetat.
Inevitabil, doar n-aveau să lipsească
Ei sunt perechea câinilor de gașcă.
Unul n-are o ureche
Celălalt mai merge șchiop
Nu mai sar, că schema-i veche
Acum nu se poartă niciun scop.

Nici nu știi unul cum care
Sorin sau David, care-o fi,
Ei doar știu că au valoare
Dar nu e suficient să știi.

Eu mă prăpădesc de râs
Și îmi place acest joc,
Dar totuși au venit la sfat
N-au venit la iarmaroc.

Ultimii, dar nu din urmă
Vin cu fală împreună
Uite cum se iscă furtună!
Albina, scuzați vă rog expresia,
Răcnește la arătarea de lângă ea
Țipă de se sparge gresia
Că mai avea un pic și-o împingea.

Ciocănitorea se uita și spune ea subit:
„I-auzi, Costi, ce animal ești? Neobrăzat?”
Albina Bianca cu un spirit de ajutoare
Îi spune ciocănitorei să o lase mai moale
Ciocănitorea Luciana se-mbufnează
Dar Albina Bibi o consolează.

„Eu sunt vulpe, fapt necontestat”
Zise Costi ofensat

„Taci, că ești un șoarece speriat!”
Zise Luciana ce s-a răzbunat.

Albina Bianca nu a ezitat
„la tăceți, că mă pricep și eu la înțepat.”

CLASA A VI-A

Albina e sadica „înțeapă”
Eu am umor, „pisc”
Asta e pentru cei ce se-ntreabă
„Ce-i cu bufnița din pisc?”
Asta-s eu și mă gândesc
De ce-s singura ce contemplez
Ar cam trebui să merg la sfat
Totuși am o dezbatere de organizat!

Nu mă chinui cu atenționari
Oricum mă vor scoate din răbdări
Nu e ca și cum nu mi-ar plăcea
Haosul din lumea mea.
Mă gândeam la lupi în cușcă
Vorbind de lup și lupul la ușă
Eca vine cam ursuză
„Nu mă-ntemnițează vreo leoaică, o să fie dusă!”
„Eu nu m-aș pripi! Mai avem și alte opinii?”
Câinii vin și spun cu râset sub mustață
„Hai să ne luăm cu ea la harță.”
Alexis, ursul, a spus precut
„Cred că mai avem niște aspecte de văzut”
Câinii iartă iar și spun lejer
„Vai, ce urs cu caracter!”

Ursul e enervat la culme.
Nu e timpul de spus glume
Ridică laba de-i dă pe spate
Precum câinii ce nu mușcă nici să nu latre!
Câinele moare de drum lung
Și prostul de grija altuia.
Dar în cazul câinelui doar cu-n picior stâng
Se moare de la palma unuia!

„Ce propuneți să facem în legătură cu problema?”
Întreb eu, readucând dilema.
„Eu zic s-o ciocănim la cap și gata!”

Zise ciocănitorea Luciana.
„Eu pot s-o păcălesc cu șiretlicul meu de vulpe”
Spuse Costi cu vorbe nu prea mărunte
„Nu păcălești pe nimeni
Șoarece ce ești!”

CLASA A VI-A

Soarece în costum de vulpe
Nu crezi nici în povești
la vezi că începi să aberezi!!!"

„Ce șoarece? Eu sunt vulpe!”
Spuse el ascunzându-se.
Stereotipul e viclean
Te face să crezi că ești
precum se spune
O fi vulpea mai șireată
Dar poate fi și șoarecul o vulpe!

Revenind la leu
Ce să mai zic eu
Ne-am certat ca în pădure
N-am cules nici fragi nici mure
Am cules ce-am semănat
Leoaica regatul ne-a subjugat.
Ce oroare, ce dispreț
Ce cușca și ce lanț
Când vorbește, noi absenți
Când pleacă, devenim atenți.

Într-o zi de subjugare
Leoaica pleacă la plimbare
Și se face-o adunare
Pentru așteptata răsculare.
„Să fugim!” propuse tigrul
„Ba să-l alungăm!” se băgă lupul.
Un singur lup gonește o turmă de oi
Dar oile nu fac cât leul tăraș
La plăcinte înainte, la război înapoi.

Zise ciocănitorea Luciana.
„Eu pot s-o păcălesc cu
șiretlicul meu de vulpe”
Spuse Costi cu vorbe
nu prea mărunte
„Nu păcăleşti pe nimeni
Șoarece ce ești!

Când stăpânul nu-i acasă
Șoarecii joacă pe masă
Când leul nu-i acasă
Dobitoacele se răfuiesc la masă!
Nimeni nu s-a înțeles
Iară întâlnirea-i fără succes.
Între timp, leul se-arată
Și se pune iar pe faptă.

Câte zile, câte nopți am suferit
Cu răgetul la spate
ne-am apucat de muncit
Și stai să vezi ce am pațit
Cu leul ne-am împrietinit.

Tot cu răgetu-n spinare
Noi cu frica la picioare
Și cu gluma și cu râsul
I-am ademenit surâșul
Leului cel fioros
Ce s-a facut leu drăgăstos.
Când surâșul său e-n toi
Mai vine o boacăna de la noi.

Vai ce chin! Ce ușurare!
Avem leul la picioare!
Vai, ce iar am săvârșit!

CLASA A VI-A

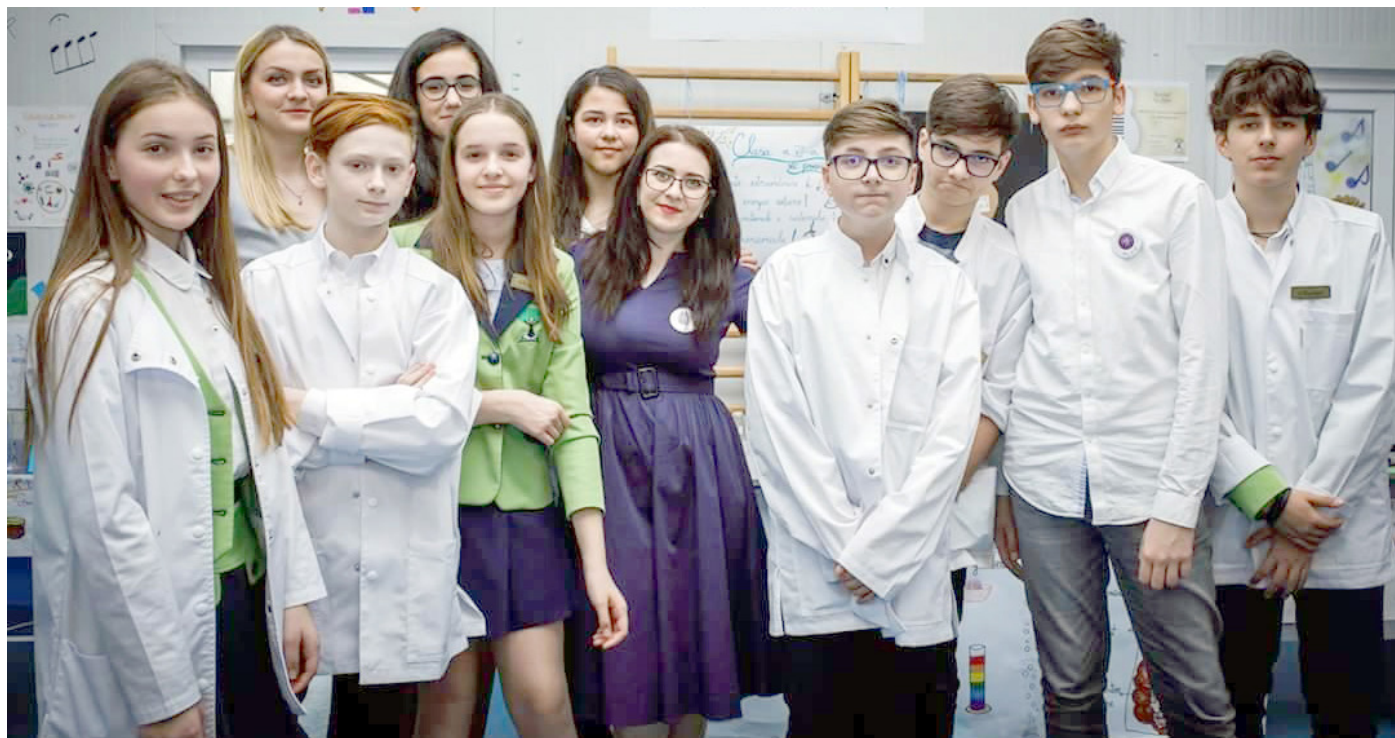
Cu împietrirea ne-am împrietenit.

Ni se pare că vom dibui
Dilema leului codrului
Dar pentru a-l da de capăt ei
Trebuie să recunoaștem
că suntem niște miei.

Purtând în grai idee multă
Nici satana nu te-ascultă

A respecta un altul
Este necesar pentru
a înțelege faptul
Înțelegând problema ta
Nu-ți vezi de căciula altuia.
A râs hârb de oală spartă
Și-a lăsat povestea baltă
Dar iată hârbul și-a găsit
Oala din care-a pornit.

Text: Ilinca BARARIU

CLASA A VIII-A

Pălăriile gânditoare din Paradis

Noi suntem clasa a VIII-a, supranumiți Generația Învingătorilor. Dar nouă ne place uneori să ne considerăm Pălăriile Gânditoare. Credem că asta ne definește foarte bine. Suntem primii oameni în Paradis și toate proiectele au început cu noi. Ne-am pus pe cap de fiecare dată altă pălărie și ne-am asumat un alt rol. Am fost, pe rând, optimiști și veseli, critici, realiști, obiectivi, subiectivi, inovativi și spontani. Am învățat din toate experiențele prin care am trecut, iar acum ne-am așezat pălăria experienței pe o ureche și ne pregătim de noi roluri, în Lumea oamenilor mari, de liceu.

Pălăria verde - inovarea

Noi suntem elevii clasei a VIII-a și facem parte din Generația Învingătorilor, o generație ce a inovat lumea proiectelor desfășurate în școala noastră.

Unul dintre cele mai reușite proiecte care s-au desfășurat este „Redescoperă Iașul”, un proiect care a început doar în cadrul școlii, iar apoi s-a extins, peste ani invitând și prezentând orașul multor turiști și elevi din țară și nu numai. Un alt proiect care a început cu ajutorul nostrum este Paradise Band. Formația școlii a debutat cu primul Band „Pure Beat”, iar după un success neînchipuit, acest proiect a evoluat și acum ne putem bucura de piese frumoase cântate de elevii școlii.

Pălăria neagră – spiritual critic

Generația Învingătorilor și-a început drumul în gimnaziu în 2014 și de atunci a învățat să-și cunoască punctele forte, dar și pe cele mai slabe, pentru a le putea transforma în calități. Suntem cu toții critici în mod constructiv și obiectiv, găsind împreună moduri de a deveni mai buni. Am învățat să fim critici cu noi înșine, dar și critici de teatru și film, de carte și chiar critici culinari, apreciind frumosul în forme diferite.

În clasa a cincea am învățat ce înseamnă să lucrezi cu diferite tipuri de oameni. Cu toate că a fost mai greu uneori și nu ne-am descurcat cât am fi vrut noi de bine, am reușit să o scoatem la capăt.

În clasa a șasea multe persoane au plecat și altele au venit, iar pentru noi a fost o perioadă complicată. Dar am învățat să construim pe fundamentul bun pe care îl aveam deja și să trecem la următorul nivel.

În clasa a șaptea am ajuns la nivelul de la care puteam spera la excelență și anul 2016 – 2017 a fost un an bun și roditor.

În clasa a opta am constatat că examenul bate la ușă, așa că ne-am pus pe treabă și am ajuns sus alături de profesorii noștri.

În concluzie, au fost multe hopuri pe care le-am trecut cu brio cu ajutorul cadrelor didactice, uneori puteam mai bine, alteori a fost de ajuns. Generația Învingătorilor a fost și va fi prima generație a Școlii Paradis, generația inovatoare, unică.

Pălăria Galbenă – optimistă

E bine să vezi și partea bună a lucrurilor, iar asta am făcut și noi prin proiecte precum „Pădurea Paradis” în care am plantat copaci pentru a ajuta mediul, dar momentele cele mai importante au fost acelea când bunătatea a pornit de la fiecare, ca atunci când i-am ajutat pe colegii noștri mai mici la activitățile din tabere sau i-am ajutat pe copiii sărmani și pensionarii de la azil. Fără optimismul nostru incurabil, nu cred că ar fi avut cineva curajul să înceapă proiecte ce păreau fanteziste sau irealizabile. Dar, atunci când crezi în tine și în lucrurile minunate la care participi, totul e posibil, chiar și să mergi cu capul în nori, călare pe curcubeu.

CLASA A VIII-A

Pentru tot ce suntem acum și toate câte vor fi făcute de noi în viitor, ca urmare firească a educației primite aici, în Paradisul nostru școlar, le mulțumim tuturor Pălărierilor nebuni ce au crezut în noi. Chapeau !

Pălăria albastră

Pălăria albastră reprezintă pălăria care menține ordinea și îi îndrumă pe ceilalți.

În acești ani de gimnaziu, noi ne-am remarcat prin toate activitățile și proiectele extrașcolare, fiind un model pentru clasele mai mici. Chiar de la început, atunci când am inițiat proiectul „Redescoperă Iașul”, am încurajat și celelalte clase să se alăture. În anii următori, copiii ne-au urmat modelul și în proiectul „Public Speaking” și în acest fel, i-am ajutat să își înfrunte temerile.

Prin toate proiectele realizate împreună cu celelalte clase, ne-am îndrumat colegii și am învățat cât de greu este să devenim conducători, chiar și pentru o zi. Pălăria albastră ne reprezintă, deoarece, fiind prima generație a Școlii Paradis, am avut cele mai multe responsabilități pe care le-am îndeplinit cu succes și ne-am ajutat colegii de fiecare dată.

Pălăria roșie

Emoțiile, bune sau rele, sunt simțite de toată lumea, pretutindeni. Nu mulți sunt însă îndemnați să și le exprime, să încerce să le înțeleagă.

Aici, în acest colectiv, emoțiile nu sunt doar simțite, sunt trăite, grăite, îndrumate. Empatia noastră a fost dezvoltată constant, lucru evidențiat prin proiecte caritabile precum diferite concerte cu strângere de fonduri, unde muzica s-a ridicat în aer, acompaniind atmosfera îmbibată cu sentimente, serbări de sfârșit de an cu îmbrățișări, discursuri și scene, chiar prin activitățile mondene, zilnice, în care se regăsesc gesturi de bunătațe, prietenie, colegialitate. Exprimarea emoțiilor nu ne este necunoscută, este naturală datorită colectivului și a tuturor proiectelor din cadrul școlii.

Pălăria albă- obiectivă

Încercăm, pe cât posibil, să fim obiectivi cu noi înșine și cu cei din jur pentru că doar astfel putem fi corecți. Și este extrem de important să fim corecți. Am învățat asta în școală, unde este mult mai important să știi decât să iei note bune, unde nu există ideea de copiat sau trișat, unde recunoaștem deschis atunci când oponentul este mai bun ca noi și ne scoatem pălăria albă în fața lui, mai ales în activitățile de dezbateri.

Nu spunem că am eșuat, ci că puteam face mai bine, dar recunoaștem atunci când puteam mai mult, pentru că noi avem așteptări mari de la noi înșine. Dar recunoaștem și atunci când suntem buni, extrem de buni, și acceptăm aplauzele și laudele cu un sentiment de firesc, deoarece ni se cuvin.

FATA CU BUZE PURPURII

Reci atingeri ale aerului perturbau neclintitul purității în neștire, nenumărate suflări trimise de palida sa buză ca moartea purpurie se pierde printre degetele ei tremurânde. Pleoapele sale ca varul au izolat privirea. Șuvițe sălbatice îi învăluie corpul golaș plutind în scufundare de milenii. Purta părul într-o culoare neobișnuită, neștiind obișnuitul, uzualul fiind necunoscut în singurătate. Adera la simțul de a cunoaște, zbătându-se pentru a defini timpul în universul său incert. Adera la scopul ideii, neștiind ce e a ști. Acest cerc al neștiinței și al vieții în necunoașterea morții se naște constatarea existenței apei. Lumina își găsește dispersia în apă, așa și viața se dispersează în unduirea valurilor sub care există starea de neputință a exprimării îmbibată într-o ființă.

Oare poți simți aerul dacă nu ai simțit nimic în afara apei o viață? Dacă nu știi nimic în afară de aer? Dacă nu știi despre existența unui alt fluid care permite viață? Dacă nu știi despre existența unei alte forme de viață, dacă nu știi că trăiești? Poate că acestea sunt implicite, poate că vin la pachet cu privilegiul vieții, aceste aspecte pot exprima probabilul sau posibilul. Acești doi termeni ce sunt legați prin apartenența la câmpul lexical al șanseii sunt diferiți prin sensul lor practic, pot modifica concepția asupra a ceea ce e în jurul nostru. Fata cu ochii limpezi a clipit. Atât de disproporționat este gândul față de acțiune, atât de diferit, dar perceput identic. Pentru o clipire a ochilor săi asemenea cristalului neșlefuit, aceste gânduri i-au fulgerat mintea. Fata cu buze purpurii gândea, nefolosind cuvinte în mintea sa nestrăbătută, teritoriu minat, dar pur până în măduva oaselor. Mișcări lente îi străbat brațele prin mici formațiuni de aer expirate de plâpândul ei nas. Atunci își formă atingerea. Printr-un joc lent de mișcare a degetelor își plimbă privirea după dansul bulelor de aer. Mii de ani petrecuți mișcându-se lent.

În lumea noastră poate o clipire din genele ei firave ar dura ore, dar timpul e relativ, cine să o fi învățat că timpul e limitat, cine să o fi învățat ce este timpul? Întineric sublim învăluie un plan celestial înghețat de timp. În antiteză cu lumea fetei, separată de borduri invizibile ale timpului ce trece înzecit în lentoare, se găsește o entitate singuratică sub formă de femeie. Din singurătate a derivat o existență tristă, zbătându-se printre lacrimi uscate ce își are originea în același loc ca Luna. Această entitate, spre deosebirea fetei ce se scufundă în derivă, cunoaște toată răutatea în carne și oase a omenirii, cunoaște cruzimea și limba vorbită, este conștientă de adevăr, de viață și de moarte. Luna vede ceea ce cunoaște și își dorește moartea în imortalitatea ei. Și ea se zbate precum fața apei, dar nu se zbate pentru a cunoaște, ci se zbate pentru a uita ororile lumii. Este copleșită de adevăr. Cunoaște minciuna, dar nimeni nu o poate minți cu nerușinare, căci nu are pe nimeni, nu vrea să cunoască rasa contaminată luată drept oameni.

În răceala ei de piatră zace focul. Cunoaște pericolul focului, dar alege să îl cheme la suprafață. Nevoia de a distruge o va distruge pe a însăși deși nu a greșit cu nimic, așa i-a fost sortit. În universul stelar al apei, avea să se întâmple o minune. În milenii ale fetei cu buze purpurii, timpul i-a fost capcană, dar și paznic. Cu miracolul ce avea să se săvârșească, conceptul avea să devină clar, pentru ca mai apoi să se piardă într-un nor de fum. O mișcare lentă și grea apasă pe corpul ei firav. Gâtul ei își schimbă poziția, iar ochii ei neșlefuiți vibrează umezindu-se în apă, creând incertul, frica determinată de necunoscutul hămesit de suflete neîncercate, gata să le devoreze cu o plăcere maniacă și să le sfășie înfigându-și colții adânc în inima curată...

Va urma.

Ilinca BARARIU,
clasa a VII-a
(text și ilustrație)

IN FUGA VIETII

Eram lângă soba bunicii
Și deodată îi simt pupicii
Mă luase-n brațe la ea
Să-mi spuna o poveste despre lumea mea

Eram curioasă să văd despre ce este
Căci am o lume de poveste!
Oare chiar știa?
Ce se află dincolo de lumea mea!

Așa cum e ea intelapta,
Îmi da de înțeles că lumea așteaptă
Să cânt, să sper și să visez
Al vieții drum să mi-l creez!

Maria BOTEZ,
clasa a V-a

PINGVINUL

Pe-un ghețar așa, mic,
Stă pe el un pitic.
Iar în frigul cel mare,
Ursul ploar l-are-n zare.

Nu, nu e o focă,
Nu e o vulpe,
E un pinguin cu trei mutre!

Mersul lui caraghios,
Îl face pe urs gelos.

El are pe gheață și pe uscat,
Un igloo bine aranjat!

Când l-a văzut pe urs,
A înotat către un igloo mai ascuns!

Așa a scăpat de ursul apucat,
Ușor și nevătămat.

Ioana OLOGESA,
clasa a V-a

CHIPUL DRAG AL BUNICII

Într-o seară, bunica îmi citea "Frumoasa din pădurea adormită". Uitându-mă la acest ocean de bunătate nu am mai putut asculta povestea, gândindu-mă la ce înseamnă pentru mine bunica.

Ea este cea mai bună sfătuitoare, povestitoare, gospodină și miloasă persoană din lume.

Dimineața este cea mai matinală, având privirea senină și un zâmbet călduros. La prânz devine cea mai bună bucătăreasă, fiind iscusită și grijulie cu noi toți. Seara se transformă în supereroul care îl va goni pe monstrul de sub pat. După ce adorm, eroina mea își termină treburile de peste zi.

Mă simt privilegiată pentru că am așa o bunică. Ea îmi dă sentimentul de siguranță, deoarece este mereu lângă mine. O voi iubi și respecta mereu!

Cristinari MARGOT, clasa a IV-a

CEL MAI FRUMOS DAR

Într-un an, de ziua mea, stăteam liniștită în dormitorul meu, cu gândul la petrecerea ce urma să aibă loc. Așteptam să îmi zică cineva "La mulți ani!", însă nimeni nu îmi spunea. Deja eram plictisită!

De ce mă plictiseam? Doar era ziua mea și trebuia să mă distrez! Aveam două răspunsuri la această întrebare: poate greșisem eu și de fapt azi nu era ziua mea sau poate părinții și prietenii mei uitaseră de această zi specială.

A doua variantă mă înfricoșa! Trebuia să uit de ea, așa că mi-am căutat altceva de făcut.

După mai mult timp, am plecat spre sufragerie pentru că auzisem ușa deschizându-se și niște pocnituri. Când am ajuns jos, am observat că jaluzelele erau trase și nu se auzea nici un sunet. Deodată, s-a făcut lumină și de după canapele au ieșit vecinii și familia mea, aruncând în aer baloane și confetti.

Nu au uitat! Era o petrecere surpriză! Atunci am înțeles că fiecare zi alături de cei dragi este cel mai frumos dar, pe care mi l-a oferit viața. Un dar mai frumos decât toate!

Ioana NĂSTASĂ, clasa a IV-a

TOAMNA

A sosit toamna cu alaiul ei de flori și fructe înmiresmate. Soarele răzbate printre crengile golașe ale copacilor falnici. Razele palide ale sale încearcă să încălzească vremea friguroasă.

Păsările călătoare zboară în cele mai călduroase țări. Celelalte viețuitoare se pregătesc cu provizii pentru a putea hiberna în liniște și pace pe timpul iernii. Vântul colindă pe cărările pustii ale toamnei, răcorind vremea. Frunzele copacilor se îngălbenesc și își pierd veșmântul. S-au aurit a toamna pădurile pline de liniște și pustietate. Florile încercă să reziste vremii capricioase, dar încet – încet, se usucă. Oamenii ară ogoarele pentru a planta grâu. Fructele și legumele coapte și pline de vitamin îmbogățesc panerele oamenilor.

Este o adevărată plăcere să privești spectacolul redat de anotimpul nostalgiei.

Oanea ELIZA, clasa a IV-a

O ZI DIN VIATA UNEI FRUNZE

Era din nou o zi obișnuită din viața mea. Din nou captivă în copac! De câțva timp este foarte cald, iar copiii stau de dimineață până seara afară. Mă mir că nu m-a luat niciunul! Vântul mai bate din când în când, dar niciodată atât de tare încât să cad din copac.

După trei măsuri de timp egale, a venit toamna. Copiii nu mai stau afară, iar vântul începe să bată mai tare. Abia aștept să cad pe pământ și să fiu eliberată.

După câteva zile, toate frunzele au fost eliberate și luate de vânt, mai puțin eu. Eram singura frunză din copac.

După alte trei măsuri egale de timp, a venit și iarna. Ușor – ușor, am început să cad și eu din copac. În sfârșit am fost eliberată! Nu după mult timp, a început să ningă fiind acoperită de pufoasa plapumă de zăpadă.

După multe, multe zile, a venit primăvara, iar zăpada s-a topit. Eu m-am uscat și nu am mai trăit multă vreme. Celelalte frunze ce vor apărea, vor fi la fel ca mine, captive și apoi eliberate.

Iustina ONU, clasa a IV-a

COLEGA DE BANCA

Îmi amintesc cu drag prima mea zi de școală la Paradis.

Am pășit cu emoție într-un nou univers, cu colegi noi, pe care abia așteptam să-i cunosc. M-a întâmpinat cu căldură o colegă pe nume Margot. Ea mi-a arătat că pe rândul al doilea de bănci e un loc liber, lângă o colegă pe nume Anastasia.

Deodată, o fetiță cu păr blond și cu nas mic, pistruiat și-a făcut apariția. Era chiar Anastasia! Avea o bluză vișinie cu paiete și pantaloni negri cu flori. Mi-au atras atenția teneșii aurii cu sclipici. Și mie îmi place sclipiciul, deci aveam deja ceva în comun.

Pe măsură ce zilele au trecut, am descoperit o fetiță veselă, altruistă și cu simțul umorului. Ori de câte ori eram tristă, glumele și veselia ei mă făceau să uit motivul tristeții mele. Am aflat că îi place să asculte muzică, să danseze și să meargă la shopping.

Pentru mine, școala este o călătorie cu un tren care oprește în gările: română, matematică, istorie și muzică. Nu călătoresc singură, ci sunt însoțită de mulți colegi dragi, precum Anastasia.

Raluca PANCĂ, clasa a IV-a

MINUNILE VERI

Este o dimineață caldă de vară. Mănunchiul strălucitor al razelor de soare încălzește și luminează pădurile.

Din copaci, argintul frunzelor de rouă sclipește puternic în lumina soarelui. Pajiștile odihnitoare sunt o oază de răcoare și umbră pentru animalele și insectele obosite. Albinuțele nerăbdătoare întâmpină florile pentru a le lua nectarul și polenul.

Livezile sunt toate scăldate în aur, fiind lăcașul unor cireși cu cercei de rubin, a unor peri cu brățări galbene și arome și unor meri cu nestemate verzi, roșii și galbene pe coroane.

Râurile și lacurile sunt ape gureșe de un albastru pal și transparent cu rățuște vesele sub apă și pe apă.

Căldura verii, de asemenea, duce copiii în vacanță la munte sau la mare peste tot auzindu-se glasuri cristaline de copii. Spre seară cântecul greierilor se înalță neconținut spre cer parcă însuflând lumea adormită.

Aceste peisaje de vară îți lasă o amprentă de veselie și emoție în suflet, o emoție care nu va dispărea niciodată.

Flavia RUSU, clasa a IV-a

MAGIA IERNII

Într-o zi de iarnă, Crăiasa Zăpezii a sosit aducând fluturi albi de zăpadă și un ger năprasnic.

Ea ne aruncă pe case, săgeți de cristal care sclilesc în lumina mărețului soare. Crăiasa, cu sania sa magnifică trasă de doi reni de gheață cu ochi de smarald, ne cutreieră pădurile.

Într-un bârlog friguros, hibernează cinci ursuleți drăgălași. Iar într-o scorbură micuță, din vârful unui copac, o veveriță roșcată își pregătește pufosul pat, plin de alune și de nuci, ca să se poată odihni. De sub plapuma de lumină topită-n cristal, ieșea încetul cu încetul, câte un iepuraș sau câte un șoricel cu blana gri. Copacii acoperiți cu cojoace de omăt scapără din când în când zăpada pe ferestrele caselor, care se transformă în broderii de gheață.

Copiii se joacă cu bulgări, construiesc oameni de zăpadă și se dau cu săniile pe derdeluș sub cupola mare a cerului, care își cerne argintul.

Iarna este cel mai frumos anotimp. Este preferatul meu pentru că dansul fulgilor de nea, venirea lui Moș Crăciun și frumusețea oamenilor de zăpadă îmi încântă sufletul.

Dragoș VOROVEI, clasa a IV-a

CE SE POATE VEDEA PRINTR-O USA DESCHISĂ?

Plimbându-mă printr-o pădure, am ajuns la o fântână cu o apă neobișnuită, în culorile curcubeului. Când am vrut să o ating, am căzut în apă, urmând cursul unei cascade. La capătul acesteia am văzut o ușă întredeschisă.

Curioasă fiind din fire, m-am apropiat să văd ce este dincolo de ea. Ușa era colorată ca o mandală, având o clanță aurie. În fața mea s-a deschis un tărâm foarte ciudat, cu un castel înalt, plante neobiș-

nuite și cavaleri colorați. Mi-am făcut curaj să intru, iar unul dintre cavaleri m-a dus într-o încăpere, unde era scris un mesaj: "De vrei de aici să pleci, jocul de șah întors să încerci!" Unul dintre cavaleri îmi explică: dacă vreau să mă întorc acasă trebuie să joc "Neșah", un joc asemănător șahului, dar cu reguli diferite. Inima îmi bubuia în piept de emoție, pentru că trebuia să fac prima mutare. Am prins repede regulile jocului, așa că am câștigat.

Îndeplinind sarcina, drumul de întoarcere spre casă mi s-a arătat. Eram foarte încântată de cele văzute. Am povestit și familiei întâmplarea mea neobișnuită. Împreună am ajuns la concluzia că: o însușire a omului superior este curiozitatea.

Maria BADEA,
clasa a IV-a

O STEA PE PĂMÂNT

Când eu, cel mai mic dintre stele, eram mic îmi doream foarte mult să merg pe Planeta Pământ, dar mama mea, Luna, nu îmi dădea voie, deoarece eram mult prea mic și nu aș putea merge de unul singur, iar ea nu avea destul timp să vină cu mine, ceea ce mă enerva foarte tare. Dar pe când eram eu mic, planeta aceea nu era așa de murdară. Era plină cu iarbă verde, apă albastră și limpede, fără clădiri și plină cu animale și câțiva oameni. Așa că într-o zi, când nu mai puteam de nerăbdare, am fugit singur de acasă, atunci când toți dormeau, spre Planeta Albastră.

Imediat ce am ajuns în atmosfera Pământului, am fost lovit de o căldură puternică și mi-am simțit corpul umplându-se cu aer. Era foarte ciudat, să respir, la început chiar durea, dar m-am obișnuit cu durerea după ceva timp. Când am ajuns pe pământ, am fost cu totul uimit. Am fost primit de iarbă verde, un cer albastru deschis, un râu în care îmi puteam vedea chipul entuziasmat și soarele, care m-a uimit cel mai mult pentru că nu-l mai văzusem niciodată așa de frumos, pentru că în spațiu seamănă cu o mare minge de foc pe care a-i evita-o pe cât posibil, dar de pe Pământ aș încerca să mă întind la el ca să-l ating dacă n-aș ști cât de periculos e. Și-am început să mă plimb și mă întâlnesc cu o ființă pe care n-o mai văzusem niciodată, dar eu nu văzusem nicio ființă până atunci, așa că era un lucru normal, dar mama îmi povestise despre ele. Dar această ființă nu părea politicoasă, pentru că în loc să mă salute și să dea mâna cu mine, așa cum mi-a zis mama că fac, a încercat să mă lovească cu bâta și să se plimbe în jurul meu, așa că l-am întrebat, adresându-mă politicoș:

- Mă scuzați, dar cine, mai exact ce sunteți?
Și nu sunt periculos, doar am venit în vizită.

Ființa se uită ciudat la mine, dar totuși mi-a răspuns. Era un om. Îmi povestise mama și de ei. Mi-a spus că merg pe două picioare și că sunt foarte educați, dar omul pe care l-am întâlnit eu nu era deloc așa. Dar din păcate, începu să se întunece, ceea ce însemna că mama și frații mei se trezeau, iar până să ajung eu, ei erau treji de mult și m-au prins. Chiar dacă era supărată pe mine, mama mi-a explicat că omul mi-a simțit vina și și-a schimbat comportamentul, iar apoi m-a iertat.

Și de atunci, am ascultat mereu de mama mea, căci mi-am dat seama că-mi vrea doar binele.

Ana SĂCUIU, clasa a V-a

PACEA

O copilărie plină de haz
Nu-i una cu jale și cu necaz,
Nu-i una în care bombele şuieră în vânt,
Nu-i una în care oamenii dispar de pe pământ.

Nu vrem ca pe Planeta Albastră
Să nu mai fie nicio pasăre măiastră
Ci vrem ca oamenii să o îngrijească
Și pace copiilor să dăruiască.

Pacea începe cu un surâs.
Iubire, speranță, ajutor, pacea reprezintă
una dintre acele trăiri care merită
să se afle în sufletele noastre.
Mii de copii cu pasiuni diferite, mii de oameni
cu mii de meserii diferite, mii de orașe cu
scopuri diferite și mii de suflete cu emoții
diferite, toate se află pe Pământ unde
cu toții locuim și ne iubim.
Pacea este ca o comoară a ființei noastre.
Dacă nu o prețuim, ea se desparte de noi și nu
se mai întoarce. Pacea este coperta cărții, iar
filele faptele noastre.
În sânul fiecărei familii se naște pacea.
Nicio pace nu este veșnică, dar fiecare zi care
prelungeste pacea este o binecuvântare. Nu
există drum spre pace, pacea este drumul!

Petra MITOCARIU, clasa a V-a

COPACUL SI VEVERITA

Ploile au venit , păsările au plecat
Pe câmp a mai rămas un singur copac.

Și cu frunzele sale ruginite ,
Plângea lângă două flori ofilite.

Dar, la un moment dat,
Copacul s-a mai luminat
Când a apărut o mică veveriță ,
Cu o aurie ghindă în guriță.

Și ce s-a mai bucurat ,
Când a văzut că are o veveriță de ajutorat
Și întinzându-și o creangă spre ea
I-a zis că poate sta în scorbura sa.

Veverița i-a zâmbit
Și imediat s-a pornit
Pe crengile întortocheate
Cu piciorușele ei delicate.

Când veverița s-a așezat
Copacul s-a simțit mângâiat ,
Iar așa mica veveriță
Și-a găsit o locuință.

Anastasia Luca, clasa a V-a

BOIERUL SARAC

Un țăran obișnuit
Astăzi el s-a boierit
Căci aseară a vândut
De toate de nu s-a văzut!
Și cu niște monede de aur,
El și-a luat un mare taur
Și în bani a lenevit,
De cartofii-au putrezit.
Și taurul de-a văzut
Cât de multe a făcut
Dar acum lenevise,
Îi zise:

„Omule, da acum ca-i teren mare,
Și casă nu știi de care,
Numai crești niște animale,
Să mai faci niște parale?”
”Nu mai e nevoie, zise fostul ordinar
Acum am un cal
De mă face cavaler,
Că acum eu sunt boier,
De nu mai muncesc niciodată!”
Eee, și cum a fost el odată,
Și-a trăit ultimii ani,
Ca un sărac fără bani.

Cristian RADU, clasa a VI-a

SIMBOLUL CREATIVITATII

Visele ne pot conduce în două lumi diferite.

Am stat vreodată să ne
gândim cu adevărat ce în-
seamnă visele în înțelesul
propriu al cuvântului !?

Visele sunt definite de
oameni. Fiecare are altă
părere despre vise și toate
sunt corecte, deoarece
visele nu sunt numai plăs-
muri ale minții, sunt dorin-
te și scopuri, sunt amintiri
de mult uitate sau doar
speranțe.

Orice om are nevoie de un
scop pentru a putea trăi,
pentru a putea munci înde-
ajuns de mult și pentru a
putea fi motivat să ajungă
undeva. Visele și dorințele
sunt baza de la care por-
nim în viața noastră, sunt
fundamentul pe care con-
struim și ne cădim viitorul.

De asemenea, creativi-
tea ce ne bantuie noaptea
tărâmul viselor este infinită

și de neoprit. Oricine își poate găsi alinarea, sau liniștea, sau culcușul, sau
chiar calea în viață.

Visele sunt pretutindeni și oamenii le întâlnesc zi de zi sub diferite forme.
Unele sunt case, altele sunt copii, iar altele sunt străzi sau mașini. Altele
sunt meserii, iar altele le vedem la televizor, făcându-ne cu ochiul gingaș ca
o floare de vară, sigură pe ea și strălucitoare. Fără vise, de unde ar mai veni
creativitatea? Fără creativitate lumea ar fi un loc anost, lipsit de speranțe și
bucurii.

Fie că ești un om mare sau un adolescent visele îți cuprind gândurile și îți
dau puterea de a zbura cu aripile creativității și de a găsi modul cel mai pro-
pice pentru îndeplinirea lor.

Visele au un scop, acela de a da culoare vieții și de a menține creativitatea
oamenilor.

Cum am menționat înainte, visele pot fi definite printr-o varietate de posibi-
lități infinite. Acestea depind de creativitatea oamenilor, de acțiunile lor și de
credința în sine.

Visele pot deveni realitate, munca e tot ce le oprește. Orice om s-a trudit sau
va trudi cel puțin odată în viață pentru a-și îndeplini un vis. Oamenii ar trebui
să aibă bucurii infinite, să privească cel puțin o dată dincolo de limite și să-și
proponă, cel puțin odată, lucruri mărețe. Lucruri mărețe pentru ei, și nu pen-
tru oricine.

În concluzie, visele se găsesc printre noi! Acestea înfrumusețează lumea
prin creativitate și ambiționează oamenii. Ele reprezintă tot ce avem mai
bun în noi, ajutându-ne să creem lucruri ce reprezintă simbolul imaginației
noastre.

de Maria BOTEZ

DORINTA

A fost o dată o fetiță pe nume Daiana. De când era mică își dorea să devină un erou adevărat. Și așa se și întâmplase, devenise un erou. Pentru a deveni ceea ce își dorește ea trebuie să treacă prin mai multe probe. În prima probă trebuia să se urce pe un nor care o ducea sus lângă ceilalți nori și să sară de pe unul pe altul până la norul aurit, iar dacă cumva cădeai, razele soarelui te prindeau imediat. Această probă vedea cât de elastică și echilibrată ești. Din toți oamenii au rămas doar șase printre care era și Daiana. În a doua probă trebuia să se scufunde în lacul fără fund și să aducă cu ei planta iubirii. Aceasta era roz, pufoasă, pentru că ea nu se uda și de obicei ea crește pe o stâncă. Primele patru persoane care ieșeau cu planta în mână treceau în etape următoare, pentru că doar cei mai buni merită să fie eroi. Din fericire Daiana se ridică la suprafață cu tot cu plantă, a doua. Această probă a fost pentru a vedea cât de curajos ești să te scufunzi într-un lac fără fund.

În a treia probă trebuie să alergi patru kilometri și la jumătatea traseului trebuie să iei din copacul cunoașterii un mar de aur din el știind că sunt doar două mere în total. Când a fost dat startul, Daiana s-a gândit că la jumătatea drumului se află un om în pericol, iar acest lucru a motivat-o să alerge cât mai repede posibil și acest lucru a fost de folos pentru că ea a luat prima mărul de aur și tot ea a fost prima care a trecut linia de sosire. Daiana, împreună cu o fată pe nume Demis, au trecut linia de sosire primele. Ca și un cadou, fetele au avut de ales orice putere își doreau ele. Daiana a ales ca orice om rău să spună tot adevărul, iar Demis și-a ales puterea de a îngheța oamenii.

Într-o noapte, pe când Demis era afară a început să plouă, pe fată a lovit-o un fulger care a făcut-o și mai rea de cât era, așa de rea încât voia să distrugă lumea.

Într-o zi Demis i-a furat puterile Daiane crezând mereu că ea e mai puternică și mai bună decât ea. Cu puterea Daiane, Demis era mai puternică, obligând oamenii să-i spună tot ce vrea să știe despre ei. Într-o bună zi, fata și-a dat seama că nu mai are puteri și se întreba de ce? Se tot gândea cine i-ar fi putut să-i ia puterea și bănuia că Demis a făcut asta deoarece nu s-a înțeles la cusă cu ea, chiar a încercat să-i fure mărul de aur. Era convinsă că ea i-a luat puterile. Atunci fata a decis să meargă în lumea subacvatică, unde putea să devină sirenă, pentru a obține informații de la Merilia, regina aceluia loc. Când a ajuns acolo, Daiana s-a dus la Merilia și a întrebat-o dacă Demis i-a luat puterile, iar ea a spus că da! A doua întrebare a fost dacă poate să o oprească din făcut răutăți și cum poate să facă acest lucru, iar Merilia i-a spus că ea trebuie să scoată fulgerul din Demis și să-l pună în cutia de perle pe care o va primi de la ea. A treia întrebare a fost cum poate să-și recupereze puterile pentru a fi din nou un erou, iar răspunsul reginei a fost că nu-i trebuie puteri ca să fie un erou bun. Iar ultima întrebare a fost să afle unde e Demis, al cărei răspuns era că ea se mișcă foarte repede, așa că e în multe locuri. Merilia, pentru a o ajuta, i-a dat o mică hartă a locurilor unde se afla sau s-a aflat Demis. Așa că Daiana a plecat să o caute pe Demis.

Când a văzut-o pe Daiana, Demis a atacat-o, iar fata s-a apărat. Daiana încerca să meargă mai lângă Demis și, când a putut, a lovit-o în piept, i-a capturat fulgerul și i l-a dus Meriliei, iar cele două fete au devenit prietene.

De atunci, Demis nu a mai făcut nimic rău, iar din două dușmance au devenit două prietene foarte bune.

Ilona TÂNJALĂ, clasa a V-a

TOAMNA

Toamna este aproape. Spectacolul de lumină, umbre și culoare este la el acasă în acest anotimp. Razele soarelui sunt din ce în ce mai palide. În jur totul este galben și uscat. Florile și-au pierdut culoarea frumoasă pe care o aveau vara. Codrii au îngălbenit, iarba s-a uscat și frunzele veștejite ruginii au căzut la pământ.

Păsările s-au îndreptat deja către țările calde, ciripitul cândva vesel a fost înlocuit acum de țipete disperate din partea zburătoarelor care rămân aici peste iarnă.

Pomii fructiferi, plini de rod în acest anotimp, au fost culeși. Tot ce mai amintește de roadele frumos miroitoare și îmbietoare sunt fructele căzute la pământ, rămase în urma recoltei.

Acum strugurii sunt culeși de pe ciorchine și vor fi transformați într-un must îmbietor, plin de parfum și arome.

Animalele care hibernează își pregătesc culcușul pentru somnul odihnitor de peste iarnă. Celelalte animale aleargă să își caute hrana prin natura aproape moartă.

Insectele încep să caute locuri ferite de frig în scorburii și scoarțele de copaci. Broaștele și șopârlele se adună în grupuri mari și caută locuri bune de iernare.

Melcii se stabilesc sub frunze sau în gropi, iar apoi se ascund în cochiliile lor, din care vor ieși abia primăvara. Animalele mai mici, precum iepurii și veverițele, își schimbă blana pentru a face față mai ușor lunilor de iarnă ce vor urma.

Dintr-o dată cerul devine plumburiu! Soarele încearcă din toate puterile să-și facă simțita prezența, dar norii groși ca o mantie de fum îi îngreunează efortul.

Oare iarna bate la ușă?

VIATA UNUI ASTRU

Mama mea este însăși luna argintie, ce luminează cu blândețe pământul pe timp de noapte. Mă simt mândră că sunt o stea, căci pământeni ne gâdilă fețele cu lumini-tele telescoapelor și ne spun că suntem un mister pe care oricine ar vrea să îl rezolve cu mare drag.

Oamenii din totdeauna au spus că stelele au apărut din exploziile marilor planete, dar de fapt, acesta este numai un lucru inventat. Fiecare stea se naște într-un mod unic și special, care nu mai este repetat niciodată. Când am deschis pentru prima dată ochii, mă aflu într-o gaură neagră. Totul era învăluit în întuneric, ceea ce îmi dădea o stare de frică și nesiguranță. De ce nu putusem să mă nasc într-un loc mai luminos și mai plin de viață, spre exemplu lângă soarele arzător? În loc să stau prizonieră în acel întuneric etern, m-am hotărât să fac orice să ies din gaura neagră și să găsesc o planetă lângă care să stau tot timpul. Așa că am pornit cu încredere înainte.

În acel întuneric nesfârșit se vedeau frânturi din viața unei stele. Era o stea invidiată de toate suratele ei; o stea studiată cu atenție sporită de către oameni și cel mai important lucru era că era iubită extraordinar de mult de către mama ei, luna. Viața acelei stele părea minunată, fără probleme, iar eu speram din toată inima să o întâlnesc și să o întreb cum a ajuns așa de sus.

Un singur lucru nu-mi dădusem seama: că ieșisem în sfârșit din gaura neagră. Imediat ce am părăsit locul care mi-a dat viață, m-am transformat imediat într-o stelută albă, care strălucea într-un mod încântător. Dezavantajul meu era că acum nu mai eram în siguranță. Orice cometă putea veni acum peste mine, fără a putea să o opresc. Așa că am zburat cum puteam către cea mai apropiată planetă: Luna. Aceasta m-a primit cu mare drag lângă ea și a avut grijă să îmi păstreze strălucirea de la început.

Acum, la 1999 de ani, îmi dau seama că acea stelută din gaura neagră eram de fapt eu din viitor. Din această viață de stelută am învățat că nu e important locul în care te-ai născut, ci ce ai să devii. Dacă alegi să nu muncești și să lași soarta să îți decidă destinul, atunci nu vei fi o stea care să poată fi cineva, dar dacă crezi cu adevărat, visele mici se pot transforma în vise mari și realizările mici se pot transforma în realizări mari.

Așa că credeți și urmații exemplul poveștii unei mici stelute nevinovate.

Rianna MOȘNEAGU, clasa a V-a

South Vietnam

9th April, 1968

MY DEAR PARENTS,

It's been one month since I am here, at Viet- Cong camp with the International Red Cross. For the first time in my life I've met Death. It comes like a black demon that covers everything along with the napalm bombs, grenades, machine gun bullets and cannon balls. The napalm bombs burns everything: people, animals, houses and vegetation.

Here is a lot of pain. I work all day and all night to ease the pain of the injured ones.

The first time I faced the war, I was scared until I met a military dog: his name is Loki and he is a German Shepard. The soldier who trained him died and a few days ago, it was given to me and I started to take care of him. These days I've learned what love, courage and loyalty mean. Here is a picture with me and Loki. Isn't he cute?

All these days with Loki made me think about our relationship. I remembered how unfriendly and rude I was when we argued. In those specific moments I didn't realise how much you love me. All I regret is not telling you how much I care. I miss you a lot and I'm scared that I will not see you again.

Mommy, you are my Moon and daddy, you are my Sun in this journey on Earth! This was my lesson. I've learned a lot from the war. Here, I've experienced a lot of new things and I am proud of myself. Here I've discovered the real ME. I can't live without you.

Thank you for being you, thank you for supporting me and, mostly, thank you because you exist! I am really sorry that I can't be with you and hug you tight!

I really hope that the war will end soon and I will see you again!

I love you!

With love,

Maddy

Ilinca RUSU, clasa a VI-a

LETTER FROM THE BATTLEFIELD

My beloved,

I won't ask for your forgiveness; every tear that crawled down your cheeks during your suffering won't be equal to the little amount of pain that I feel. I feel nothing, not even close to the pain that I caused you. I won't ask you to embrace my words of sadness when I write to you; I won't ask you to give me one last second of attention because a dying man can't wait for you to bring those seconds to him.

Now I use my last breath to breathe for you, I will give this breath to spare your life even now, now when Death is knocking hard at my door. Maybe you won't give your last breath to me and I don't blame you. I have to die with the thought of your tearful eyes that will drown in sadness and regret. Don't regret any scream that you addressed to me, any sharp and deadly look! I only deserve your disappointment, I shall never sink into your warm embraces again, and I deserve your hatred.

I'm holding my pen with my left hand because I feel the cold black hole of death swallowing my right one. It's like stepping willingly onto the threshold of the Devil. I can see my blood spilling slowly while I am writing to you. I want you to know that you've made my final moments Heaven before Hell. You have killed me. I could have saved myself but I chose to pick up the pen that wrote both this letter and my death sentence. My efforts were in vain, the war cut through us and I liked the pain that the blade caused.

I'm telling you not to cry over me, not to take all the guilt upon yourself, but this letter is meant for this, for sharing the experience of different types of losses – mine is life, yours is the loss of living.

Yours once but now only belonging to lost days,
A soldier

ILINCA BARARIU

My dear self,

I am not sure what to do ... My parents want me to be the nice girl that has good grades, does nothing but learn at home. They have greater expectations for me than for my sibling, and that pisses me off.

They want me not to go anywhere with my friends and only work hard for school. But I do not want a controlled life; I want to live life to the maximum and do what I want, at least for half of my space time, because, after all, it is my life. I want to go to parties, spend time with my friends and do what I truly want. Besides, I don't even like to play classic piano, because it's so boring.

Should I tell them that I don't want to be their puppet anymore? I want to get new experiences, I want to be able to choose what I want to do, but after all I know that they only want what's best for me.

If I'm not making the move now, I won't be able to do it later.

I declare war!

Signed,

An angry teenager

LUCA ECATERINA

Dear Sister,

Today was worse. Not only I got the fever, but I swear I felt something on top of me last night. We are starting to run out of food and ammo. There were ten men killed today, including my friend, James, and one of the officers, Mr. Crow. There are more and more people dying every day.

I feel like I have lost the notion of time. The only thing that keeps me in touch with the world outside is the radio and you.

The nights get colder and I feel like I am freezing to death. Tomorrow we will start marching towards the sea because the Germans went to attack our country.

I hope we can defeat them and come home.

I hope to see you again,

Manny

RAREȘ BURAC

PUBLIC SPEAKING CONTEST SPEECHES

THE BUTTERFLY EFFECT

A lot of people want to know their future, because they want to see how their lives will become. This is why fortune tellers were so rich hundreds of years ago. But the question is: could they really tell the future in the stars or leaves or maybe playing cards? Or maybe they were just fine observant of the human behavior, with lots of connections in society and a lot of knowledge about the world and they based their predictions on experience. Based on experience, everybody can predict the future. For example, if I don't do my homework, I will get a bad grade. Or now I can predict the fact that you will see a paper plane flying in here. This is why psychologists can tell what is most likely to happen to someone. I guess we can say they are now similar to the ancient fortune tellers.

But no one can actually tell the future, what is going to happen and how the future will become. However, what we do can affect the future. Even the smallest of our actions can have drastic consequences. This is called the butterfly effect. For example, something as little as a bug caused hundreds of thousands of Irish people to leave their country in the 1840s because the potato bug infested Ireland and destroyed all the potato crops. Everybody was starving and most of the people left and got to America. But the rest remained there and some starved to death. This influenced a great deal America and led to a mixed tradition and culture with the Irish people and changed the face of Ireland forever. Sometimes people just imagine things for the sake of creativity, not even dreaming that their stories will ever become real. Sci-fi authors are the best example for this: they wrote about robots, automatic machines, flying to the Moon and other planets and now all these things are real. To conclude, you can imagine what the future will look like or do something about it and invent your own future.

DAVID DOBAN

HUMAN PSYCHOLOGY

Humans will expect from their fate to explain and repair their mistakes, but let's not overestimate fate's power of covering billions of wrong-doings. Fate has to let people decide most of their actions that can lead to consequences. That is why people try to fit in the crowd and there is a need to get approval from false leaders. If you let them guide your life, you will become the same pointless crowd-pleaser.

"We must not allow others' limited perfection to define us", said Virginia Satir. Always try reaching perfection, even if you know you won't touch it, but the journey is far more important than the destination. This is what I personally understand from this quote. Making the future is about self-understanding and not taking reference on the crowd-pleasers and on the false leaders.

We can, we are able to separate the needless concept of being the same as someone from the fact that we are used to get benefit from mistakes of others in order to make our fate, instead of being predictive. Maybe it's not necessary to predict the future to know what's going to happen.

"The shoe that fits one person pinches the other – there is no recipe that suits all cases", said Carl Jung. My opinion on his quote is that when predicting what's going to happen, we base our predictions on others' previous fate, but what someone likes will not necessarily be liked by us and we have to make our own future if we want to fully enjoy our future lives.

Having full responsibility of our future is a way to learn to take credit for our good actions and to learn from our own mistakes. We have to learn from a young age to take fate in our hands because the satisfaction of not being predictable and enjoying a world built by us is bigger than the satisfaction given when you take advantage on others' great achievements.

ILINCA BARARIU

THE BEST WAY TO PREDICT THE FUTURE IS TO INVENT IT

From the beginning of time people have always been fascinated by the future, from the oracles of the Ancient Greece to fortune tellers. We all want to know what our future will be like.

Some people think that the future is written somewhere and that it will happen, no matter what we do but, in my opinion, it's not like that. Our future is made by us. We are the ones who make the inventions that make the future possible.

Take an example from one of the first inventions ever created: the wheel, which made transportation easier. Before that, people used to travel on foot or riding horses, which would take a long time to get from one place to another. After that, there was the printing press which made writing easier because at that time books were written by hand and only rich families could afford them, but with the printing press, books were easier to make, so their price decreased and more people could get educated and learned how to read.

Then there was a really important invention which changed our lives a lot, as without it we would not be able to use a lot of things that are part of our daily lives. I am talking about electricity. It was one of the most revolutionary inventions at that time and of all times, even if back then it was only used to produce light. In those times, people would have to use candle light after dark. But, with the help of light bulbs, people got electrical light in their homes.

Another important invention followed: the radio. With it, people could hear live broadcasts from all around the world, without being near the person who was speaking and that was a really big thing in the First and Second World War, as with the help of radios people got informed about the current situation of the war.

After the radio, television was invented, as a follow-up. It was a remastered version of the radio, but it added something new: it added a screen where you could watch and hear at the same time what was happening miles away.

I can't finish this list of incredible inventions that changed the future that is now our present without mentioning the jet engine, the one that made flying possible and, if we didn't have it, we would still travel by car from one place to another. In the past, centuries ago, inventors did not believe that their inventions were going to be so important, because from the wheel to the car is a long way and if you think about it – everything started from one stone wheel, from one person that dared to dream big and invent the future.

RARES BURAC

CONCURSUL INTERNATIONAL DE CREATIE „BASMELE REGINEI MARIA”

Ediția a XII-a, iulie 2017

Miercuri, 5 iulie 2017, am avut onoarea de a participa la ceremonia de premiere a Concursului Internațional de Creație Originală „Basmele Reginei Maria”, care se desfășoară sub Înaltul Patronaj al Altețelor Lor Regale Principesa Moștenitoare Margareta și Principele Radu ai României.

La Palatul Elisabeta, elevii noștri au pășit mândri și emoționați, bucurându-se de ocazia de a o cunoaște pe Alteța Sa Principesa Margareta, care le-a înmănat premiile.

Felicitări!

Creație literară:

- **ALBU Andreia**, premiul I
- **BOTEZ Maria**, premiul I

Artă plastică:

- **LUCA Ecaterina**, premiul I
- **COȘOFREȚ Luciana**, premiul I
- **GHERMAN Teodora**, premiul I

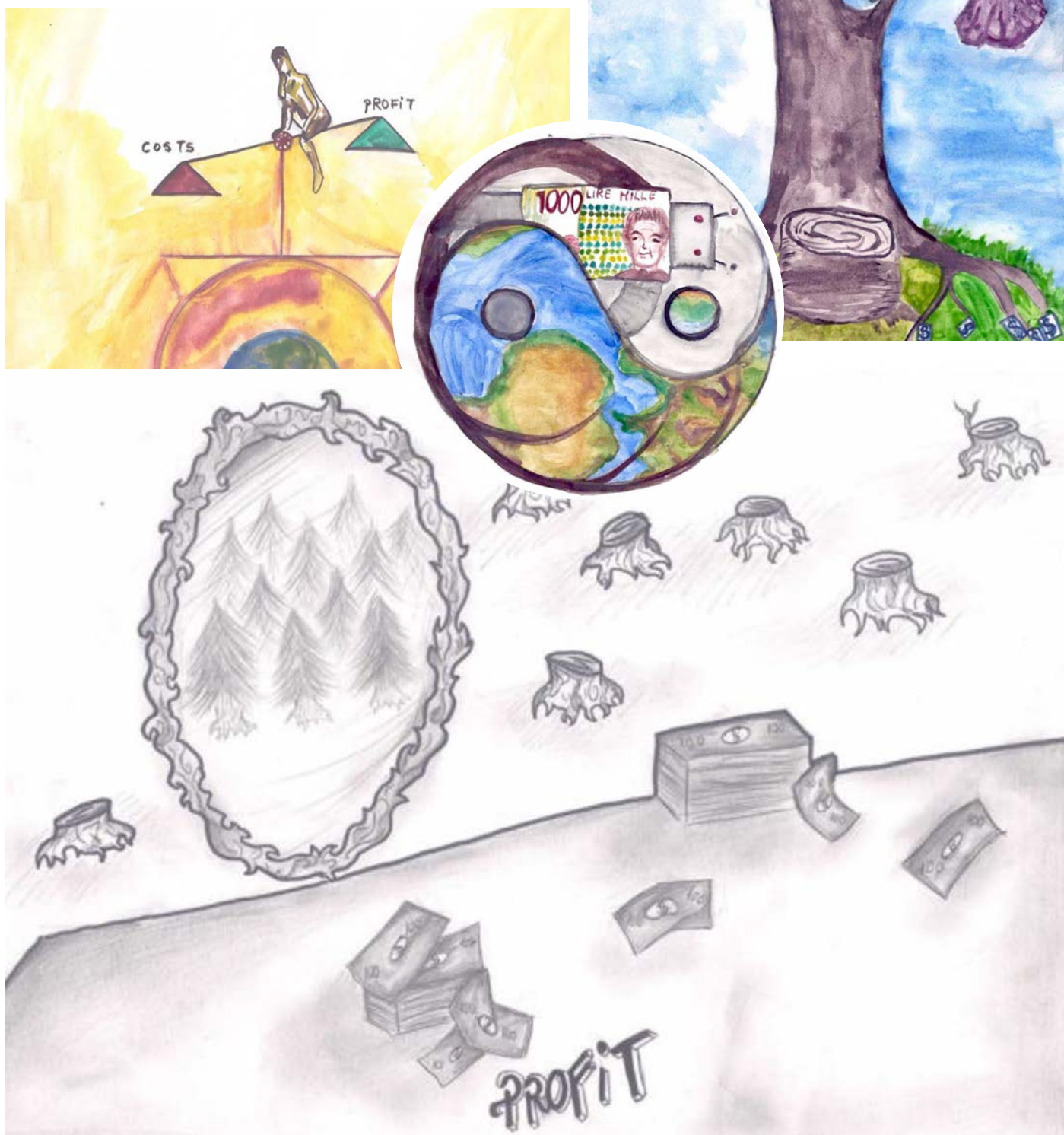
Succesul copiilor și bucuria de a o fi cunoscut personal pe Alteța Sa Regală i-a motivat și pe alți copii din Paradis să scrie basme și să illustreze povești, astfel încât la ediția a XIII-a a concursului s-au înscris peste 15 copii. Așteptăm cu nerăbdare să culegem mândrele roade ale muncii noastre!

GLOBAL MONEY WEEK

În perioada 12-16 martie 2018 elevii clasei a VII-a din școala noastră au participat la GLOBAL MONEY WEEK, eveniment organizat de partenerii noștri de la Transylvania College. În cadrul acestui proiect, elevii s-au familiarizat cu termeni financiari, au învățat să operaționalizeze cu ei și să-i transpună într-un mod artistic și metaforic în desene. Pragmatismul s-a îmbinat într-un mod plăcut cu viziunea artistică și au avut ca rezultat abordarea educației financiare într-un mod plăcut, interactiv.

Ilinca BARARIU, Luciana COȘOFREȚ și Ecaterina LUCA au participat la concursul de desene pe teme financiare organizat de Transylvania College și Ilinca a obținut Locul II.

PARADIS BANDS AND FRIENDS

Anul acesta Școala Paradis a dus și mai departe proiectul opționalilor de formații, având pentru prima dată concerte dedicate acestora. Pentru aceste concerte formațiile s-au mobilizat lucrând și pe partea de construire a unei imagini artistice, provocându-și colegii să le găsească nume pentru formații și chiar să îi ajute să își facă un logo.

Ediția I a concertului s-a desfășurat la Casa de Cultură „Mihai Ursachi” și i-a avut ca participanți pe cei de la Pure Beat-formația veterană a opționalului de Band, care și-a lansat single-ul „Pink Umbrella”, Natural Sharp-anul 3 de studiu, Shooting Stars-Anul 2 de studiu și The Musers-formația din anul 1.

Au fost invitați speciali cei de la FICS Jazz and Pop Orchestra, formația Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, un exemplu de bună practică, format din instrumentiști și soliști foarte buni, chiar inspiraționali pentru elevii care studiază muzica în cadrul opționalilor.

Concertul s-a bucurat de succes, fiind și dedicat unei cauze caritabile. Donațiile făcute de public și chiar și de membrii formațiilor au ajutat la achiziționarea unui set de microfoane pentru cercul de formații al Așezământului „Sf. Ierarh Leontie” din Rădăuți, unde activează prof. Dan Arhire.

PARADIS BANDS AND FRIENDS

Cea de-a doua ediție s-a bucurat de spațiul oferit de Ateneul Iași și de câteva schimbări în cadrul trupelor: formația Natural Sharp și-a găsit identitatea în numele No Rest for the Students și a acceptat că și fără chitarist

muzica poate suna bine, prezentând un ansamblu atipic de sintetizatoare, formația Shooting Stars și-a îmbogățit imaginea cu un logo creat de Alexandra și a mai câștigat doi membri noi valoroși față de concertul anterior, iar The Musers-formația cu o evoluție spectaculoasă, și-a schimbat numele în „Y”(Why) .

Pentru prima dată s-a cântat pe scenă cu formații de copii un negro spirituals, Go down, Moses, gen muzical precursor al jazz-ului, marcând astfel și ultimul stil muzical abordat în anul IV de studiu de formațiile Paradis.

În acest concert au fost oferite și două premii: primul-Best Suporting Fan - Luciana Coșofreț, mereu prezentă la activitățile muzicale ale școlii și premiul de absolvire a celor 4 ani de studii în cadrul opționalului de Band: Mălina Matricală.

Invitați speciali în această ediție au fost Alexia și Matei, cei doi reprezentanți ai Iașului la Eurovision, care au luat locul 2 la finala națională a prestigiosului concurs muzical. Din păcate, Matei nu s-a simțit bine exact în ziua concertului, dar Alexia a fost o prezență deosebită, un bun exemplu pentru muzicienii noștri.

Concertul a fost încheiat cu momentul Generației Învingătorilor-Another Brick in the Wall, un protest adresat lucrurilor absurde și lipsite de creativitate.

Merită menționați și colaboratorii noștri: Ianis Cotoc, Bianca Carp, Ema Ungurașu și Clara Joacă-Bine, prietenii noștri care ne sunt alături la fiecare concert.

De asemenea, profesorii, diriginții și părinții au sprijinit această activitate cu idei și cu disponibilitatea lor.

Și pentru că întotdeauna compar sportul cu muzica, închei cu un gând care îi aparține lui Jerry Rice, un celebru jucător de fotbal american: "Today I will do what others won't, so tomorrow I can accomplish what others can't"

REDESCOPERA IASUL

Ediția a V-a!

O activitate de învățare activă ce a coincis fericit cu sărbătorirea a 120 de ani de la inaugurarea Palatului Universității din Iași, în prezența Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta.

O zi pictată în splendide culori de octombrie târziu prin dulcele târg al leșilor – acest tablou ne-a fost călăuză pe un traseu al descoperirii culturale. Elevii clasei a V-a de la Paradis International School au fost învestiți cu funcții de seamă: ghizi turistici pentru un grup de copii de la Școala Gimnazială Tansa. Cu seriozitate, mândrie și emoție, elevii noștri au prezentat obiectivele turistice ale Iașului, pornind de la Bojdeuca lui Creangă, cu opriri la Vila Sonet și Bolta Rece, testându-și apoi ecoul în Sala Pașilor Pierduți; răgaz de umbră ne-a fost Teiul lui Eminescu, iar Grădina Botanică ne-a răsplătit cu flori de toamnă care ne-au fost terapie pentru suflet.

Felicitări copiilor, dascălilor și părinților pentru implicarea și susținerea acestui proiect minunat marca Paradis!

REDISCOVER THE CITY OF IASI

Fifth edition!

An activity of active learning that happened on the day the city celebrated 120 years since the inauguration of the University Palace in Iași, in the presence of King Carol I and Queen Elisabeta.

A day that was painted in splendid late October colours in the sweet city of Iași – this painting guided us along a path of cultural perfection. The fifth grade students from Paradis International School were invested with important jobs: tourist guides for a group of students from Tansa School. Serious and filled with pride and emotion, our students presented the tourist attractions of Iași, starting from the Memorial House of Ion Creangă, stopping on the way to admire the Sonnet Villa and Bolta Rece, then testing the echo in the Hall of the Lost Steps; then they rested for a while under the shadow of Eminescu's Linden tree, and the Botanical Garden rewarded all with autumn flowers that were a real therapy for the soul.

Congratulations to the students, teachers and parents for their involvement and for supporting this wonderful project that bears our trademark - Paradis!

VIZITA ALTEȚEI SALE REGALE PRINCIPELE RADU AL ROMÂNIEI

Toamna se numără clipele magice în Paradis! Vizita Alteței sale Regale Principele Radu al României.

Ieri, 27 octombrie, Paradis International School a avut onoarea de a fi gazdă pentru o oră Alteței Sale Regale Principele Radu al României. Întâmpinat în dulcele stil tradițional, Alteța Sa a vizitat școala noastră, a asistat la un minirecital de pian, s-a bucurat de dansul micilor Călușari, ba chiar a acordat și un interviu elevilor, mărturisind că a fost plăcut impresionat de tot ce a găsit la noi.

La finalul vizitei, Alteța Sa a plantat un copac în grădina Paradis, marcând astfel începutul unui parteneriat care ne onorează și ne bucură nespul!

In autumn we count the magic moments in Paradis! His Royal Highness Prince Radu of Romania visited us!

Yesterday, 27th October, Paradis International School was honoured to be host for one hour for His Royal Highness Prince Radu of Romania. Welcomed in the the sweet traditional way, His Highness visited our school, enjoyed a mini piano recital and the dance of the little students and even gave an interview to the older students, saying that he was really impressed by what he saw in our school.

At the end of his visit, His Highness planted a tree in the school garden, thus marking the beginning of a partnership that honours us and makes us happy!

TABARA DE SKI „PARADIS”

După un semestru în care au muncit la activități inovative, elevii de gimnaziu și-au primit binemeritata rasplată într-o aventură montană definită de zămbete, distracție și mișcare. În perioada 5-10 februarie, la Vatra Dornei, elevii noștri au participat la prima Tabără de Schi „Paradis”, învățând să schieze într-o atmosferă de poveste, cu multă determinare, atenție și bucurie. Muntele ne-a întâmpinat și ne-a găzduit cum a știut mai bine, cu multă zapadă și soare zambitor, cu peisaje despre care vom tot scrie și cu promisiunea unei reîntâlniri pe măsură, la anul!

EXPOZITIE DE PICTURA „ZEFIR DE APA SI VIS”

Amintind de vremuri trecute, prin unduiri ale tușelor de culoare, elevele clasei a V- a ne-au invitat într-o incursiune în viața și opera artistului olandez Vincent Van Gogh.

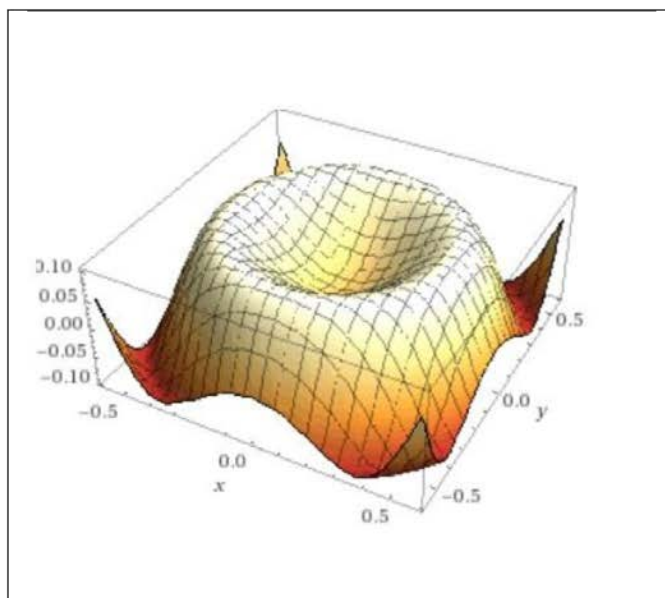
„Dacă în tine arde flacăra și spiritul creației, e imposibil să le ții doar pentru tine, sub cheie”, spune Van Gogh. Trecând dincolo de timp, în metafizica tușelor mereu neli-niștite ale artistului, elevele ne-au strecurat în suflet ceva din spiritul creației lui Vincent Van Gogh, printr-o prezentare de modă după cunoscutele picturi ale acestuia.

Arta este trăirea înaltă, simțirea profundă și uneori leac care ne încurajează să-i urmăm spiritul și ne ajută să reevaluăm ceea ce este valoros. Printr-o închegare de viziuni diferite de a picta, expoziția de pictură realizată de elevii claselor primare și elevele clasei a V a, a reprezentat o imagine a privirii sincere a copilului înspre artă și natură, învățându-ne poate pe noi, privitorii, cum să vedem cu ochi mai îngăduitori și mai atenți lumea din jurul nostru.

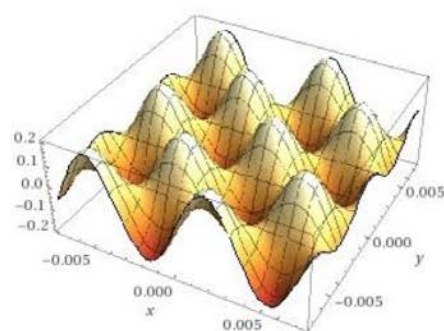
LECTURI GRAFICE

EleVIII vă prezintă o serie de grafice de funcții pe care le-au obținut utilizând programul WolframAlpha. Funcțiile matematice reprezentate aici sunt fie trigonometrice, fie expresii de gradul al treilea, fie funcții logaritmice sau complexe.

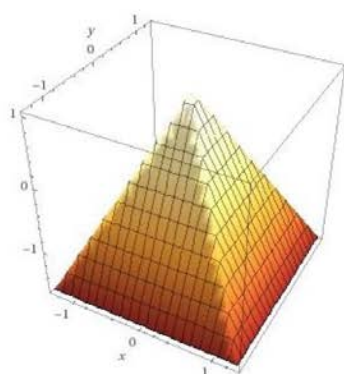
$$\frac{1}{10} \sin(10(x^2 + y^2))$$

Figura 1 - crater

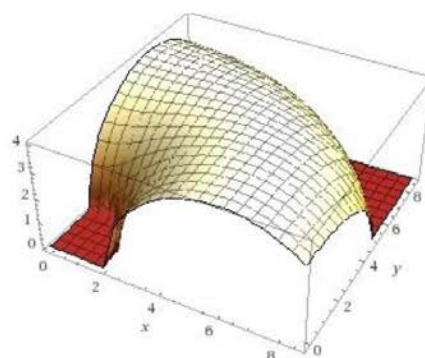
$$\frac{1}{5} \sin(900x) \cos(900y)$$

Figura 2 - cofraj

$$1 - |x + y| - |y - x|$$

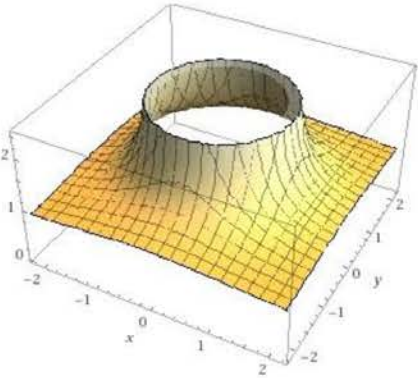
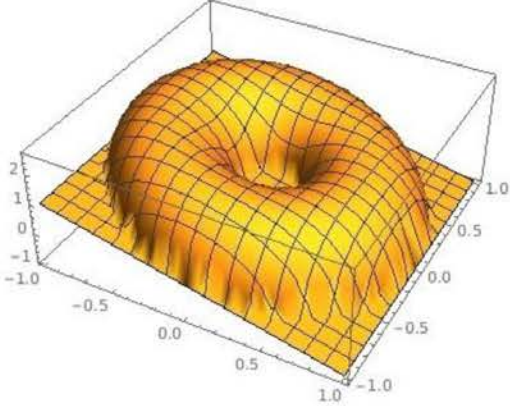
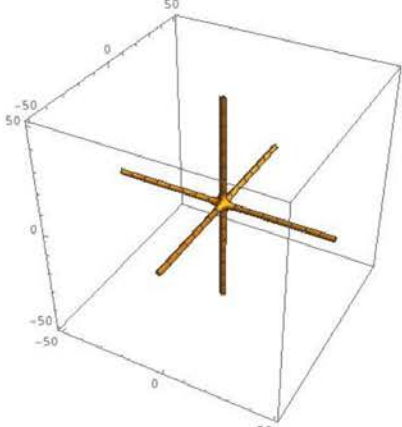
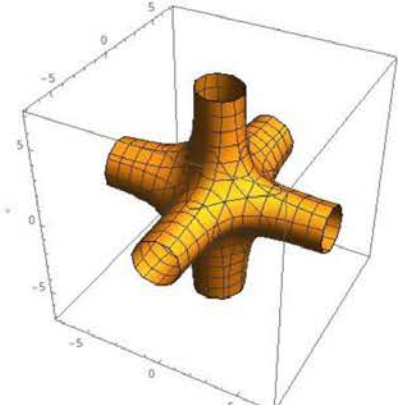
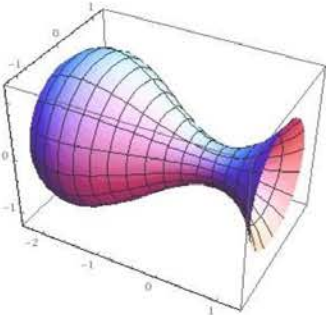
Figura 3 - piramidă

$$\sqrt{4^2 - (6 - \sqrt{x^2 + y^2})^2}$$

Figura 4 - tunel

LECTURI GRAFICE

	
$\frac{0.7}{\log(x^2 + y^2)} + 0.6$	$-x + 5Re\left(\sqrt{0.16 - (0.6 - \sqrt{x^2 + y^2})^2}\right)$
Figura 5 - vulcan	Figura 6 - gogoasă
	
$-26 + 6xyz - 6z^2 + 3y^2(-2 + z^2) + 3x^2(-2 + y^2 + z^2) = 0$	
$x, y, z \in [-50, +50]$	$x, y, z \in [-7, +7]$
Figura 7 – tubulatură	Figura 8 – tubulatură (zoom)
	$\begin{cases} x = u \\ y = \frac{1}{5} \sin(v)(u^3 + 2u^2 - 2u + 2) \\ z = \frac{1}{5} \cos(v)(u^3 + 2u^2 - 2u + 2) \end{cases}$ cu $u \in [-2.3, +1.3]$ și $v \in [0, 2\pi]$
Figura 9 - vază	

CRITOSISTEMUL CAESAR

de Petra Irimescu-Mitocariu

Când trimitea mesaje oficiale către subalternii săi, Iulius Cezar folosea o tehnică foarte simplă de codificare a acestora: litera A devenea D, litera B devenea E ș.a.m.d. Deși acest criptosistem avea o cheie fixă (+3), se poate generaliza metoda de criptare pentru orice cheie cuprinsă între 0 și 25.

Abordarea matematică pentru criptosistemul Cezar constă în faptul că realizăm corespondența între cele 26 de litere ale alfabetului englez și cele 26 de resturi la împărțirea prin 26.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

Prin metoda de criptare Caesar (Cezar), putem cripta cuvinte folosind o cheie. Cheia poate fi orice număr de la 0 la 25. În cazul în care cheia este 0, mesajul criptat coincide cu mesajul inițial.

Exemplu: Vom cripta mesajul CAESAR folosind cheia 3. Mesajul criptat va fi FDHVDU.

C	A	E	S	A	R
2	0	4	18	0	17
(+) 3	(+) 3	(+) 3	(+) 3	(+) 3	(+) 3
5	3	7	21	3	20
F	D	H	V	D	U

Decriptarea este inversul criptării. Spre exemplu, mesajul criptat RFYM devine MATH folosind cheia de decriptare 5.

R	F	Y	M
17	5	24	12
(-)5	(-)5	(-)5	(-)5
12	0	19	7
M	A	T	H

Decriptați, folosind cheia 4, următorul mesaj: XLMWQIWWWEKIMWXSTWIGVIX.

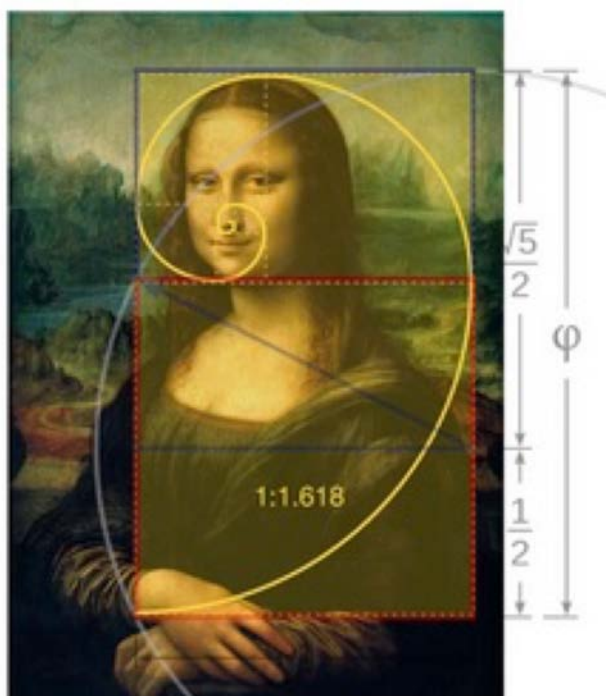

RAPORTUL DE AUR

de Anastasia Luca și Ilona Tânjală

Cine nu a observat și nu a rămas plăcut surprins de câtă simetrie și ordine există în natură? Poate că mulți dintre noi deja am dedus că natura a folosit în "hazardul" ei formule matematice ce au creat în final tot ceea ce ne înconjoară. Oamenii încearcă permanent să înțeleagă natura și legile acesteia, să simtă ritmurile cosmice, să înțeleagă de fapt mai profund viața, pentru a ajunge la o armonie cu mediul înconjurător.

În multitudinea de puncte ce se află pe un segment, există un punct foarte special care împarte segmentul dat într-un raport matematic numit Raportul de Aur sau Secțiunea de Aur.

Secțiunea de aur (sectio aurea în limba latină), notată cu litera greacă Φ (phi majuscul) sau și cu ϕ (phi minuscul), care se citește „fi”, este primul număr irațional descoperit și definit în istorie. El este aproximativ egal cu 1,618033 și poate fi întâlnit în cele mai surprinzătoare împrejurări.

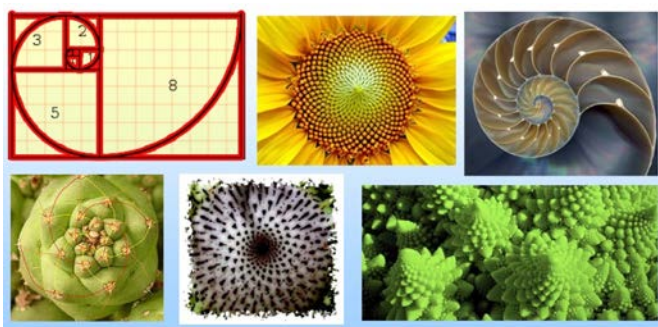
De-a lungul istoriei, unele dintre cele mai luminate minți matematice au fost preocupate de Raportul de Aur, printre ele numărându-se Pitagora și Euclid, cât și numeroși artiști, căci frumusețea nu poate fi realizată decât prin proporționalitate.

Proporția divină a condus la construirea Dreptunghiului de aur, în care raportul laturilor este egal cu numărul de aur. Acest tip de dreptunghi este considerat ca fiind deosebit de estetic și ca urmare a fost și este intens utilizat în arhitectură și artă.

Frumusețea matematică a Dreptunghiului de Aur se va dezvălui pe deplin dacă îl construim prim metoda grecilor antici, folosind un compas și o riglă.

Dacă privim mâinile unui om, constatăm alte coincidențe, ce ne amintesc de faimosul șir. Avem 2 mâini, cu 5 câte degete, fiecare având 3 falange separate prin două articulații.

Coincidență sau nu, aspectul este interesant, cu atât mai mult cu cât dacă măsurăm lungimea oaselor degetelor, se pare că raportul dintre osul cel mai lung și cel din mijloc, ca și raportul dintre osul mijlociu și cel mai scurt din vârf, reprezintă Proporția de Aur Phi.

Șirul lui Fibonacci este un șir de numere în care orice termen este egal cu suma celor doi termeni anteriori lui (0,1,1,2,3,5,8,13,21,34,55,89,144,233,...). Raportul dintre oricare doi termeni consecutivi din șirul lui Fibonacci tinde spre numărul 1.618, cunoscut sub numele de raportul de aur.

FESTIVALUL INTERACTIV DE ȘTIINȚE „NIKOLA TESLA”

26 - 30 Martie – 2018

Festivalul Interactiv al Științelor a avut loc în săptămâna 26-30 martie 2018. A fost un festival reușit cu momente frumoase, cu invitați speciali și cu multe zâmbete de copii.

FESTIVALUL INTERACTIV DE ȘTIINȚE „NIKOLA TESLA”

26 - 30 Martie – 2018

În prima zi a săptămânii am vizitat „Laborator 2.0” de la Palatul Culturii în care ne-am conectat cu ceea ce înseamnă lumea simțurilor. Simțurile ne ajută să explorăm lumea înconjurătoare și să ne adaptăm ei, dar mai au un rol, acela de a da gust, culoare și echilibru vieții noastre. În „Laborator 2.0” ne-am deschis simțurile pentru a explora știința, am făcut corelații, am răspuns la întrebări și ne-am bucurat împreună.

În aceeași zi am realizat diferite experimente în sălile de clasă reușind astfel să ne pregătim pentru evenimentul de la finalul săptămânii în care fiecare clasă trebuie să-și prezinte lucrările la standuri. La finalul zilei însă am reușit să ne conectăm cu doi astronomi pasionați dl. Dorin Cozan și dl. Bogdan Marian ce fac parte din astroclubul Pegas și care ne-au prezentat cele mai interesante și frumoase lucruri despre constelațiile de primăvară dar și despre lună și soare.

În ziua a doua am vizitat expoziția flori de mină și colecția de minerale de la Petru Poni unde am și realizat cu mânuțele noastre câteva flori de mină.

FESTIVALUL INTERACTIV DE STIINTE „NIKOLA TESLA”

Cea de-a doua vizită a fost la fema de modificare a semințelor Remington din Bivolari unde am putut observa ce se întâmplă cu semințele imediat ce sunt recoltate și care sunt nevoile lor pentru a avea o cultura sănătoasă și rodnică.

Joi am vizitat dis de dimineață firma Gemini Cad Systems unde am avut plăcerea sa observăm puterea laserului industrial și puterea fasciculului de apă. A fost fascinant să vedem cu un firicel de apă ce este înconjurat de un mic diamnat poate tăia bucăți întregi de material textil. A fost o experinetă frumoasă unde ne-am dat seama că astfel de aparate sunt extrem de importante pentru industrie.

Ziua a treia am folosit-o pentru a ne pregăti cele mai frumoase și inovative experimente și pentru a învăța unii de la ceilalți tainele științelor.

Ne întoarcem așadar la fabrica noastră de experimente unde reușim în această ultimă zi înainte de ziua finala a festivalului să facem ultimele retușuri pentru experimentele noastre. La finalul zilei am aranjat fiecare stand în așteptarea invitaților.

FESTIVALUL INTERACTIV DE STIINTE „NIKOLA TESLA”

Ultima zi a Festivalului a sosit cu multe surprize, experimente și invenții, voie bună, invitați de seamă și lansarea parfumului Diamond Dust by Paradis.

Surpriza zilei a fost domnul profesor Alexandru Mironov, care i-a purtat atât pe copii, cât și pe părinți, într-o spectaculoasă lume a viitorului, prezentându-le cu entuziasm „Proiectul Milenium – programul omenirii pentru următorii 1000 de ani”.

Experiențe captivante, inedite, emoție și inovație – toate adunate într-o zi de excepție, la Paradis International School!

DIAMOND DUST BY PARADIS

Poveștile de succes încep cu „a fost odată” și rămân pe culmile reușitei cu „este” și „acum”. Conceptul din magia unui An de Diamant, parfumul Diamond Dust by Paradis îmbină energia celor mai alese flori, fiind o marcă proprie a inspirației pentru inovație. Având ca notă de bază lemnul de trandafir, Diamond Dust își asortează într-o armonie desăvârșită și notele de mijloc: iasomia, „darul lui Dumnezeu”, este un simbol parfumat al iubirii și al eleganței, completat de noblețea magnoliei, simbol al perseverenței și al dragostei de natură. Vibrația cea mai înaltă, nota de vârf ce încununează maiestuos aromele florale-dulci, este trandafirul – floarea iubirii, a purității, a dăruirii profunde.

Diamond Dust by Paradis este o poveste despre armonie, dăruire, perseverență și iubire, este energie și vibrație spre cele mai înalte culmi!

Pentru că poveștile se întâmplă „acum”, Diamond Dust este inspirație pentru inovație!

AUTORIZATĂ CAMBRIDGE

CAMBRIDGE
International Examinations

Cambridge International School

Str Iancu Flondor nr 2M, tel 0722133091